

KOPIDLENSKÉ LISTY



ČERVEN 2015

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Kopidlenské slavnosti s Jankem Ledeckým

Fotografie uvnitř čísla a na Facebooku Kopidlenských listů



Město zaměstnává příprava nových staveb

Vážení spoluobčané, dovolte mi v úvodu Vás pozdravit a seznámit Vás s děním ve městě.

Začátek tohoto roku byl ve znamení vyhledávání vhodných dotací pro naše město. I když jich není mnoho, několik žádostí bylo odesláno. Podrobně Vás o tom budu informovat v dalším článku tohoto čtvrtletníku.

Z investičních akcí byla zahájena výstavba veřejného osvětlení v obci Ledkov. Z důvodu vynucené investice ČEZ, a. s., jsme byli nuceni vybudovat nové veřejné osvětlení a již předem jsme plánovali, že práce spojené s výstavbou veřejného osvětlení provedou naši zaměstnanci z místního hospodářství. Zemní práce v této chvíli jsou téměř u konce a naše pracovníky čeká stavění stožárů.

Také proběhlo několik jednání ohledně koupě areálu školního statku. Výsledkem je kupní smlouva, kterou schválili naši zastupitelé a také zastupitelé v Královéhradeckém kraji. V této chvíli je nachystaná smlouva připravená k oboustrannému podpisu.

Zastupitelé mimo jiné schválili přidělení dotací jednotlivým spolkům, obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku z ubytovací kapacity a prodej stavebních parcel. Jsme rádi, že došlo k dalším prodejům a přejeme novým majitelům pohodovou stavbu.

Spousta práce byla odvedena nad jednotlivými projektovými dokumentacemi. K projektu Kanalizace Pševs, Drahoraz jsme svolali schůzku s obyvateli těchto obcí včetně projektanta tak, aby se každý mohl s projektem seznámit a případně vznést dotaz. Další projekt Povrchy včetně kanalizace v ulicích Havlíčkova, Bezručova, Tyršova a U Nádraží

je ve stupni územního řízení a projekty připravované pro opravu základní školy jsou z poloviny odevzdány, a druhá polovina je rozpracovaná.

Dojde k zateplení a výměně oken na městském úřadě, jelikož jsme byli úspěšní v žádosti o dotaci, a tak i budova kopidlenkého úřadu dostane nový kabát.

Také plánujeme opravu hráze rybníka na Kamenisku, kde máme příslibový příspěvek z nadace Člověk v tísni. Po podpisu smluv je předpoklad samotné realizace po skončení prázdninových měsíců.

Mnoho dotazů od občanů je směřováno na téma sociálně nepřizpůsobiví občané, kteří se stěhují do našeho města. V tomto směru se snažíme provádět spoustu kroků ke zlepšení celkové situace. Pravidelně se scházíme se zástupci policie, ve městě jsme v určitých místech umístili kamerový systém, zakázali jsme pití alkoholu na veřejných prostranstvích, zavedli jsme veřejně prospěšné práce, spolupracujeme s Oblastní charitou Jičín a komunikujeme se zástupcem Ministerstva vnitra pro oblast prevence kriminality. Snažíme se najít takové kroky, aby se Tito sociálně nepřizpůsobiví občané začlenili a přizpůsobili chodu města.

V krátkosti také ke kulturním akcím, které z bohatého programu zaměřeného na všech-



Hana Masáková,
starostka Kopidlno

ny věkové kategorie nabízí mnoho zajímavého. Jako každý rok jsme uspořádali Re-prezentační ples města Kopidlno. Osloveni byli mnozí z Vás za účelem získání pěkné tomboly, která byla opravdu bohatá, a všem sponzorům bych chtěla poděkovat ať už za věcné, a nebo finanční dary. Ani na nejmenší jsme nezapomněli a maskární bál, letos uspořádaný ve sportovní hale, měl své příznivce i odpůrce. Následoval Kopicup, Den matek s dojemným zpěvem Ivy Podzimkové a krás-

ným vystoupením dětí z naší základní školy, dále pak divadelní představení v sokolovně, dětský den ve spolupráci s kopidlenkými fotbalisty a v neposlední řadě šesté Kopidlenké slavnosti, kde také patří poděkování všem sponzorům. Tyto kulturní akce dále průběžně prolínají besedy nebo přednášky, některé více, jiné méně navštěvované, ale všechny velice pečlivě připravené. Na všechny další chystané akce Vás velice srdečně zvů.

Závěrem tohoto příspěvku se s Vámi rozloučím s přáním klidné dovolené a spoustou slunečných dní, které k létu patří.

Hana Masáková, starostka

Spolky mohou požádat o uvedení sídla v KVC

Jednou z forem pomoci města Kopidlno místním spolkům je možnost uvedení sídla spolku v budově patřící městu.

Nejpozději k 1. 1. 2016 musí bývalá zájmová sdružení, nově nazývaná spolky, uvést do souladu s novým občanským zákoníkem svůj název – název spolku musí obsahovat slovo „spolek“ nebo „zapsaný spolek“ anebo zkratku „z. s.“.

Nejpozději k 1. 1. 2017 musí spolky přizpůsobit své statuty novému občanskému zákoníku. Spolky musí mít i své „sídlo“, což může být problémem pro ty spolky, které nevlastní vhodnou nemovitost.

Protože dva spolky požádaly město o povolení uvedení

svého sídla v objektu města, přijala rada města usnesení, kterým souhlasí s uvedením sídla místních spolků, které uzavřou s městem písemnou dohodu, v domě čp. 86, tj. v Kulturním a vzdělávacím centru a knihovně Kopidlno. Dohoda řeší hlavně přebírání poštovních zásilek adresovaných spolkům; souhlas je dáván na dobu neurčitou a spolkům nepřináší žádné náklady ani starosti.

Všechny místní spolky bez ohledu na své sídlo mohou využít prostory v Kulturním a vzdělávacím centru ke svým schůzkám a k pořádání vzdělávacích, kulturních a společenských akcí.

Lenka Kropáčková

V Kopidlně už nikdo nezabloudí



V březnu byly doplněny chybějící a nahrazeny poškozené a špatně čitelné cedule s názvy ulic. Práce provedli pracovníci Místního hospodářství a instalováno bylo přes 50 ks cedulí.

(kl)

Peníze na některé akce jsou už jisté, o další dotace město usiluje

Tak jako většina obcí se i my snažíme vyhledávat vhodné dotační tituly, díky kterým bychom získali finance do rozpočtu, a uvědomujeme si, jak je tento krok pro naše město důležitý.

Chtěla bych vás informovat, kde jsme za město podali žádosti o dotace a s jakou úspěšností.

Z krajských dotací jsme žádali v oblasti Životní prostředí a zemědělství v programu Rozvoj infrastruktury v oblasti zásobování pitnou vodou a odvádění odpadních vod na zpracování projektové dokumentace Kanalizace Pševěs, Drahoraz, kde jsme získali dotaci ve výši 284 000 Kč, a na realizaci splaškové kanalizace v ulici Luční jsme získali 1 100 000 Kč. Z dalších odeslaných žádostí jsme byli podpořeni dotací ve výši 25 500 Kč z krajských dotací v oblasti Cestovní ruch 2015, dotační program Podpora činnosti turistických informačních center na projekt Turistické informační centrum Kopidlno.

Dále byla žádost o dotaci podána na Ministerstvu pro místní rozvoj v programu Podpora obnovy a rozvoje venkova na akci Rekonstrukce hřiště před budovou mateřské školy v Kopidlně. I když jsme nebyli úspěšní, pokusíme se v příštím roce projekt ještě detailněji rozpracovat a podat znovu.

Využili jsme i grantového řízení ve firmě Škoda Auto, a. s., Mladá Boleslav a podali jsme žádost o grant na akci Stromořadí Kopidlno – ul. Luční. I když je výsledek negativní, jsme ujištěni, že se hodnotitelům náš projekt líbil a zařadí nás do podzimního hodnocení.

Rekonstrukci hlavní budovy školy budeme muset napláňovat etapově do několika let a zkusit kombinovat z nabízených dotačních titulů evropských, národních i krajských.

Další podaná žádost byla na akci Snížení energetické náročnosti MÚ Kopidlno, ze Státního fondu životního prostředí v Operačním programu životního prostředí, kde jsme byli úspěšní a získali jsme dotaci ve výši

cca 73 %. Přesné náklady celé akce budou známy po výběru dodavatele, předpoklad celkových nákladů je 2,5 mil. Kč. Samotná realizace bude zahájena v srpnu tohoto roku.

Dále se snažíme vyhledat vhodný dotační titul k rekonstrukci budovy II. stupně základní školy. Od loňského roku jsem k tomuto zámeru podstoupila mnoho schůzek a jednání nejen na Ministerstvu školství spolu s panem senátorem Táborským, ale v současné době i vedení města se zástupci Centra investic, rozvoje a inovací (CIRI) Hradec Králové, zástupci Místní akční skupiny (MAS) Jičín – Otevřené zahrady Jičínka a zástupci města Jičína, obce s rozšířenou působností (ORP). Dnes již víme, že budoucí rekonstrukci hlavní budovy školy budeme muset napláňovat etapově do několika let a zkusit kombinovat z nabízených dotačních titulů evropských, národních i krajských, jelikož evropské peníze nebudou určeny pro rekonstrukci budovy jako celku. Jednání nás čeká ještě mnoho a věříme, že již příští rok s opravou začneme.

Některé zprávy jsou méně radostné, ale v případě úspěchu jsou to zprávy příjemné, přesto si stále musíme připomínat, že dotace není nároková.

Hana Masáková, starostka

Den matek zpříjemnily děti



Oslava svátku matek připadla na druhou květnovou neděli a byla již tradičně pod záštitou místní organizace ČSSD. Počasí přálo a přilákalo četné publikum, pro které si připravily vystoupení děti ze ZŠ Kopidlno pod vedením paní učitelky Ivy Podzimkové, své kreace předvedl tanečně-pohybový kroužek při ZŠ Kopidlno pod vedením učitelky Báry Komárkové, na flétnu zahrála Natálka Prokopová, a na samý závěr, jak je již zvykem, potěšila přítomné svým zpěvem Iva Podzimková ml.

(rh)

Nové veřejné osvětlení pro Ledkov



Společnost ČEZ Distribuce, a. s., zahájila v dubnu obnovu elektrické sítě NN v obci Ledkov, proto bylo nutné řešit výstavbu nového veřejného osvětlení v celé obci. Podobně jako loni v Drahorazi, i v Ledkově je veřejné osvětlení budováno převážně pracovníky Místního hospodářství a ve spolupráci s firmou, která provádí práce pro ČEZ. Formou výběrového řízení město našlo dodavatele materiálu. Tento způsob je pro město finančně výhodnější než zadání celé akce dodavateli.

Lenka Kropáčková

Jaké starosti mají sousední starostové?

Zastavení první: Rožďalovice

Jako starostka se setkávám se svými kolegy, kolegy na různých setkáních, diskutujeme spolu o akcích a dění v jednotlivých městech a většinou z těchto setkání odjíždím s pocitem, že všichni máme problémy více či méně stejné a to jsou finance. Proto jsem se rozhodla s několika kolegy starosty z nejbližších a přibližně stejně velkých měst udělat rozhovor, abyste se i vy mohli v krátkosti seznámit, s čím se naše vedlejší obce potýkají.

Jako prvního jsem navštívila pana starostu Petra Kapala z Rožďalovic.

S jakými plány jste vstupoval do nového volebního období?

Mým velkým přáním bylo, aby nově zvolené zastupitelstvo „táhlo za jeden provaz“, jak tomu bylo v předchozím volebním období. Po necelém roce od voleb mohu říci, že spolupráce funguje na výtečnou. Všichni jsou nakloněni investičním změnám a zároveň kvitují i nárůst kulturních akcí, které zviditelňují naše město v očích návštěvníků nejen ze Středočeského kraje.

Co považujete za důležitou investiční akci?

Nejdůležitější investiční akcí bude odkanalizování místní části Podolí a spádových obcí (Hasina, Podlužany a Viničná Lhota – Ledceky). Samozřejmě že takto náklad-

ný projekt (cca 35 milionů) nelze realizovat bez dotačního titulu, protože není absolutně možné jeho financování z městského rozpočtu. Dále to jsou místní komunikace a chodníky. Z dalších plánů mohu jmenovat již připravený projekt revitalizace náměstí (cca 20 milionů), na který už máme vydané stavební povolení, a rekonstrukci muzea v bývalé obecní škole, která se nachází před výstupem do kostela sv. Havla (cca 8 milionů). Hrubou vzdálenou budoucností je pak rozpracovaný projekt výstavby moderní tělocvičny, nad níž vzniknou i čtyři nové učebny, v areálu naší základní školy. Ani tyto investice není možné uskutečnit z rozpočtu města, proto počítáme v maximální míře s využitím dotačních fondů tak, jak jsme se o to snažili v minulém volebním období.

Podporujete ve městě kulturu?

Myslím, že za poslední čtyři léta se městu podařilo rozjet některé nové kulturní programy, které se již pomalu stávají tradicí: je to zejména rozsvícení vánočního stromku, velice úspěšné byly také obnovené letní slavnosti (loni na ně do areálu FC Trnavan zavítalo 1500 návštěvníků), podporujeme rovněž Podlužanskou kytaru nebo akci Hudba léčí, kterou pořádají chovatelé. Od roku 2011 město spolupracuje s Mezinárodním letním hudebním festivalem TT Loučeň, který je zahajován od té doby každoročně v kostele sv. Hav-

la na přelomu letních prázdnin. Loni jsme uspořádali v kostele také dva zcela vyprodané koncerty: v září Marty Kubišové a na konci adventu Radka Baboráka – výtěžek ze vstupného byl věnován na konto Centra Paraple. Letos k nám zavítá v rámci kulturního dne, který proběhne 27. června, Lenka Filipová v doprovodu smyčcového oktetu Brno Strings, 11. září znovu zazpívá Marta Kubišová společně s Václavem Neckářem a kapelou Bacily, o vánoční atmosféru se pak postará závěrečným koncertem v kostele Janek Ledceky... Rok od roku navyšujeme výdaje na kulturní a společenské akce, což je jistě zřejmé i z přehledu výše uvedených osobností, které naše město navštívily a na něž se můžeme těšit i v letošním roce.

Zaměstnáváte osoby z úřadu práce na veřejně prospěšné práce?

Ano, tuto možnost využíváme a jsme s ní velice spokojeni.

Jaké je vaše největší přání?

Přál bych si, aby se v Rožďalovicích místním dobře žilo a aby se sem lidé, kteří město navštíví, rádi vraceli.

Panu starostovi velice děkuji za rozhovor a krátký příspěvek pro naše čtenáře KL. Přeji mu, aby se jeho přání vyplnilo.

Hana Masáková

Chiropraktik třikrát v kopidlenské sportovní hale

Víceúčelová sportovní hala zdaleka neslouží jen ke sportování. Její menší sál v prvním patře se využívá i k přednáškám a besedám týkajícím se zdravého pohybu. V minulých letech zde bylo organizováno náborově zaměřené povídání o taiči a judu s ukázkami těchto sportů. Jindy zase byla pozvána výživová specialista, která přicházela provádět užitečná měření a radila, jak pomocí stravy přeměnit tukové vrstvy ve svalovou hmotu.

V letošním roce byl osloven chiropraktik z jihu Čech, pan Vincenc Láslzlo.

Jelikož většině lidí vinou současného, převážně sedavého, způsobu života začnou dříve nebo později potíže s pohybovým aparátem, které pak nepříjemně jejich život sužují, tak přednáška s besedou zaznamenala přímo neočekávaný zájem. V sobotu 14. března do haly přišlo 38 návštěvníků, kterým vlastní tělo není lhostejné a nechtějí jen „zobat“ prášky proti bolestem. Pan Láslzlo zájemcům vysvětlil a názorně ukázal, co dělají špatně a co mají dělat, aby je tělo nebolelo a orgány dobře pracovaly.



Poutavá přednáška s aktivní besedou probíhala celé dopoledne a dotazů bylo stále dost. Odpoledne chiropraktik ve velké hale všem prakticky ukázal cviky na krční a bederní páteř, která patří k nejproblémovějším partiím těla. Prozdíral i, jak si pomocí chůze léčit páteř i vnitřní orgány.

Sobota se zajímavým programem utekla velice rychle a všichni se jen neradi loučili. Na žádost o pokračující setkání Víceúčelová sportovní hala Kopidlno pozvala 11. dubna pana Láslzla znovu.

Dopolední přednáška s besedou se tento-

krát přesunula do kopidlenského zánovního kulturně-vzdělávacího centra, kde je pro obdobné akce s větší návštěvností komfortnější prostředí. Odpoledne Vincenc Láslzlo pro zájemce vedl ve sportovní hale opět rehabilitační cvičení, které bylo zaměřeno na odstranění bolestí kloubů a páteře.

Chiropraktik si našel čas i na soukromé konzultace a pomoc jednotlivcům. Z časových důvodů však mohl uspokojit pouze pár zájemců, proto 13. května přijel do Kopidlna potřeť a celý den se věnoval pouze individuálním terapiím, aby uspokojil všechny zájemce.

Setkání vždy probíhala ve velice příjemné atmosféře a účastníci při odchodu z haly spolu vzrušeně a nadšeně diskutovali.

Víceúčelová sportovní hala bude evidovat případné další zájemce o terapii a je s panem Láslzlem dohodnuto, že v případě spokojenosti s jeho léčebnými postupy a dalšího zájmu o ně navštíví Kopidlno po prázdninách ještě jednou.

J. Kymličková, správce haly



ČTVEŘICE PŘIVÍTANÝCH OBČÁNKŮ Květen je nejen měsícem lásky, ale již tradičně i měsícem, kdy probíhá na městském úřadě v Kopidlně jarní slavnost vítání občánků do života. V obřadní síni jsme přivítali 16. 5. 2015 tyto děti: Dorinku Kemrovou, Aničku Mecovou, Jiříčka Kracíka a Matyáška Mencla. Svým programem všechny přítomné potěšily děti ze základní školy, vždy skvěle připravené paní učitelkou Podzimkovou. Přivítání noví občanci dostali při obřadu od paní starostky na památku malý dáreček a následně ještě rodiče od Městského úřadu Kopidlna obdrželi DVD s nahrávkou obřadu. Přivítaným občánkům přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

R. Horynová

Nebudme lhostejní k našemu okolí, vyzývá Kopísek po úklidu lesa

Letos si naše občanské sdružení Kopísek, jako již poněkolkáté, opět naplánovalo úklid lesa podél silnice k Mlýnci. Protože jsme se tentokrát domluvili na sobotu 18. dubna 2015, téměř jsme se datem trefili na ekologicky motivovaný svátek, kterým je Den Země. Jelikož les uklízíme pravidelně každým rokem, správně jsme předpokládali, že v něm odpadu nebude mnoho, proto jsme se rozhodli ještě pro úklid cesty od fary ke hřbitovu a příkopů od křižovatky směrem na Bílsko. Město nám zapůjčilo traktor s valníkem a vybavilo nás pytlí na odpad.

Ráno v devět hodin jsme se sešli před hájenkou u lesa. Přestože jsme k akci vyzvali širokou veřejnost, přišli nám pomoci jen nejbližší kamarádi a rodinní příslušníci. Počasí nám přálo, takže i nálada byla bezvadná. Množství odpadků v lese podél komunikace na Mlýnec potvrdilo naše předpoklady, a tak jsme se mohli brzy přesunout na další vytipovaná místa. Část účastníků se odebrala vyčistit okolí cesty od hřbitova k faře a zbytek si zabral příkopy podél silnice na Bílsko. Zde jsme byli, stejně jako v loňském roce, nemile překvapeni množstvím pohozených odpadků prakticky již v samot-



ném městě. Nebyly tu pouze všudypřítomné „petky“ a papírové obaly, ale i traktorová pneumatika, sklo, hadry a součásti čalounění vnitřku aut. Přestože je kontejnerů na tříděný odpad po městě rozmístěno poměrně velké množství, pro některé občany je zřejmě snadnější odpadky jednoduše pohodit, jak se jim namane. V příkopech jsme našli i nemalé množství sáčků s exkrementy domácích mazlíčků. Během dvou hodin jsme

odpadem naplnili valník a dvacet plastových pytlů. Bohužel již druhý den po provedeném úklidu se na vyklizených místech začaly opět kupit nové odpadky. Žije zde zřejmě hodně jedinců, kterým je vzhled města naprosto lhostejný.

Na závěr bychom chtěli poděkovat paní starostce a zaměstnancům města za vstřícnost při zapůjčení povozu a zajištění pytlů.

OS Kopísek

Veřejně prospěšné práce jsou, když...



Veřejně prospěšnými pracemi (VPP) jsou nazývána pracovní místa zřízená zejména k úklidu veřejných prostranství, údržbě veřejné zeleně a veřejných budov; místa jsou zřizována na dobu určitou a zaměstnavatelé, kteří taková místa vytvoří, dostanou dotaci na platy. Na místa na VPP jsou přijímány osoby doporučené úřadem práce (osoby znevýhodněné na trhu práce a dlouhodobě nezaměstnané).

Město Kopidlno již mnoho let tuto formu zaměstnávání využívá; zpočátku bylo zřizováno míst více, v posledních letech většinou jedno až dvě. Letos rada města rozhodla, že bude opět zřízeno míst více. Zpočátku byla zřízena 3 dělnická místa, od června přibyla

další dvě; práce řídí předák (v minulých letech mohl být předák až při 10 dělnických místech, od letoška jsou podmínky příznivější, stačí 5 dělníků na VPP).

Výsledky práce dělníků na veřejně prospěšné práce pod vedením předáka Miloslava Černovského můžeme vidět např. u sběrného dvora, Mlýnce, sídliště, zimního stadionu a Habrovníku; místa jsou vyčištěna od odpadků, zbavena náletových dřevin, posekána a uklizena. I údržba kopidlenkého hřbitova je svěřena pracovní skupině na VPP – a vykonává ji ke spokojenosti města i veřejnosti.

Lenka Kropáčková



Omluva nezveřejněným sponzorům plesu

Při sestavování seznamu sponzorů Reprezentačního plesu města Kopidlno 2015 nastala chyba, v jejímž důsledku nebyla zveřejněna jména těchto sponzorů:

Miroslav Purma, Věra Chalupníčková a restaurace „U Tomáše“.

Za chybu se velice omlouváme. Ještě jednou touto cestou děkujeme za vámi věnované sponzorské dary a těšíme se na spolupráci v dalších letech. (rh)

Redakční rada se rozrostla

Donedávna osmičlenná skupinka lidí podílejících se na tvorbě Kopidlenkých listů byla nově rozšířena o kronikářky z vesnic – Janu Čtvrtečkovou ze Pševsi, Zdenku Gláserovou Lebedovou z Drahorazi a Hanu Lhotákovou z Mlýnce.

Kopidlenké listy se stále snažily přinášet i zprávy z vesnic, ne vždy se to však dařilo. Vážím si ochoty nových členek vzít na sebe vedle všech vlastních pracovních a rodinných povinností a práce kronikářky další starost. Pro naše čtenáře budou pravidelné články z vesnic jistě vítaným zpestřením zpravodaje. A vesnice, oficiálně nazývané části Kopidlno, si pozornost zaslouží. Některé mají bohatou minulost, některé pestřejší přítomnost, všechny však mají své obyvatele a chalupáře, z nichž mnozí si jistě Kopidlenké listy rádi přečtou.

Všichni členové redakční rady nejen píšou vlastní články, ale také získávají příspěvky od dopisovatelů. Kdokoli, kdo má zájem se na tvorbě Kopidlenkých listů podílet, buď vlastním příspěvkem, nebo námětem, může oslovit některého člena redakční rady nebo městský úřad.

Zásluhou členů redakční rady, dopisovatelů a redaktora Martina Žantovského se daří připravovat pestrý místní zpravodaj.

Lenka Kropáčková

Bluegrass festival 2015 s legendárními Poutníky

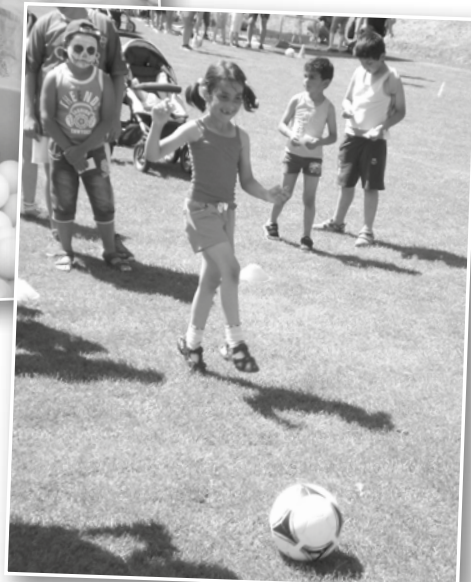
15. 8. 2015 od 14 hodin

2. ročník Bluegrass festivalu představí legendární Poutníky, kteří slaví v letošním roce 45 let své existence na české bluegrassové scéně. V odpoledním programu tuto legendu doplní Větráci, BG Cvrkot, Blackjack, Burizon a další. Předprodej vstupenek na festival bude probíhat od měsíce července v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno. (rh)

Dětský den ve znamení dovedností s míčem

Sobota 6. června patřila v Kopidlně především dětem. Fotbalový klub Kopidlno spolu s městem připravil pro děti tradiční Dětský den – slavnosti slunovratu, tentokrát s fotbalovou tematikou – většina soutěží byla orientována na dovednosti s míčem. Dopoledne ale tradičně patřilo křídování, při němž děti krásnými obrázky vyzdobily prostranství u nádraží.

Po zahájení odpoledního programu na fotbalovém hřišti byli vyhlášeni první tři ze tří soutěžních kategorií – předškoláci, mladší a starší žáci, kteří mimo diplomy a dárečky dostali i poukaz na zmrzlinu, který věnovala do své cukrárny na náměstí naše věrná sponzorka paní Knížková. Trochu zklamané byly děti, které se těšily na poníky, jejich majitele ale týž den odvezla sanitka s vážnými zdravotními problémy, a tak si namísto poníků děti mohly zahrát vodní fotbal na nafukovacím hřišti, zastřílet v paintballové střelnici nebo si nechat pomalovat obličej. Pro nejmenší byl připraven jako v loňském roce zastíněný „koutek pro mrňousky“, tentokrát se soutěží „namaluj sluníčko“. Kopidlenská letecká modelářka všem přítomným zvedli hlavy k modrému nebi při předvádění svých modelů. Nakonec naši hasiči postříkali všechny zájemce o osvěžení. (JaN)



Poděkování

V loňském roce proběhly v Drahorazi práce spojené mimo jiné také s úpravou trafostanice, která stojí na začátku obce směrem od Pševsi. Pozemek patří městu a s oblibou si na něm hrají místní děti. Bezprostřední okolí stavby zůstalo až do letošního roku po provedených terénních pracích neupravené, výkopy byly zaházeny pouze nahruho a terén k silnici zůstal samý hrbol a hrouda. Závěrečných úprav okolí trafostanice se v březnu letošního roku ujali sousedé tohoto pozemku, manželé Lidmila a Antonín Spáčilovi. Srovnali terén a celou plochu oseli travní směsí. Přispěli tím nezištně ke zkrášlení a kultivaci prostředí, ve kterém žijeme, a za to jim děkujeme!

*Zdenka a Petr Gläserovi,
obyvatelé Drahorazi*



Okolí trafostanice v průběhu nutných výkopových prací na podzim roku 2014.



Pozemek kolem trafostanice po kultivaci manželi Spáčilovými v dubnu 2015.

Český den proti rakovině

Knihovna Kopidlo se zapojila do veřejné sbírky Ligy proti rakovině Praha, která se konala 13. 5. 2015.

Děkujeme touto cestou všem, kteří se rozhodli podpořit sbírku a zakoupili si kvítek měsíčku zahradního. Podařilo se nám vybrat 6082 Kč. Velké díky patří především dívkám ze ZŠ, které kvítky prodávaly, a to Adéle Vyleťalové, Natálii Rancákové, Ivetě Kulhánkové, Anetě Krulichové, Lucii Hubálovské a Kateřině Sýkorové.

Romana Komárková

Zatoulaný dětský karneval přivítala sportovní hala



V sobotu na přednášku chiropraktika vypomohlo sportovní hale svými prostorami kopidlenké kulturní a vzdělávací centrum, a tak v neděli 12. dubna zase na oplátku hala propůjčila své prostory kulturnímu a vzdělávacímu centru, které pořádalo za vydatné finanční podpory města „zatoulaný karneval“. S karnevalem vypomohly i členky SRPŠ při místní škole. Věříme, že se tato spolupráce

než rukodělným dílničkám přibližovala více sportovních disciplínám.

Masek se sešlo nepřehledné množství. Děti s urputností sobě vlastní plnily připravené úkoly a těm menším rodiče vydatně pomáhali. Celým programem děti přátelsky provázeli rozverní skřítki Křemílek a Vocho-můrka. Zlatým hřebem akce byl přivolaný kouzelník, který si připravil balónkovou



v dalším období prohloubí a maminky se ještě více zapojí jak v asistenci na stanovištích, tak už i v celkové přípravě a dost možná si příští dětský karneval vezmou do patronace samy.

Na 40 dětí přišlo se svými rodiči na maškarní dovádění, které svým termínem čekali, až podobné akce v okolí budou již ukončené. Bylo to první maškarní odpoledne, které se konalo ne v sokolovně, jako jindy, ale v areálu městské víceúčelové sportovní haly, a tomu také odpovídala organizace. Děti a jejich doprovody musely mít čisté obutí na přezutí, aby netrpěla palubovka. Pití do velké tělocvičny bylo povoleno pouze v plastových lahvích, jiné pití nebo jídlo děti musely konzumovat na lavičkách v šatnách a chodbách. I jednotlivá stanoviště se spí

show a všechny děti obdaroval balónkovým zvířátkem. Zúčastněné potěšilo i vystoupení dětské taneční skupiny MIX z Vysokého Veselí, jejíž členky nakonec k tanečnímu rejži zláskaly všechny. Děti si z maškarní veselice domů odnášely kromě památečních diplomů a zvířátek od kouzelníka i něco sladkostí, aby jim nebylo líto, že vydařený karnevalový odpoledne už končí.

Rozzářené tvářičky spokojených dětí byly organizátorům velkým poděkováním a vše svědčilo i o tom, že to malé omezení v podobě přezouvání a konzumace jídla a pití povolené jen v určitých prostorách nebylo nepřekonatelným problémem, který by celé odpoledne výrazně narušil, a všichni se budeme těšit na příště.

Jitka Kymličková, správce haly

Kopidlenské slavnosti poctil návštěvou jedlík rekordman

Dějištěm Kopidlenských slavností se letos poprvé stal areál univerzálního hřiště na bývalém zimním stadionu, který pořadatelé zvolili z důvodu vyšší bezpečnosti pro účastníky.

Slavnosti tentokrát začaly už v pátek 19. června večer koncertem rockové skupiny Gate 2017 a promítáním časosběrného dokumentu z loňských slavností, které byly spojeny se sjezdem rodáků.

Hvězdami hlavního, sobotního programu se stali Janek Ledecký s kapelou a pěvecké duo Kamélie. Na pódiu i pod ním se postupně vystřídali také Iva Podzimková, Martin Krulich a Vašek Severa, tanečně-pohybový kroužek, Boney M revival, Aerobic club Jičín, Benjamin's clan či Holiday express. Děti bavili komedianti ze souboru Chůďadlo a učili je kejklářským kouskům.

Nechyběla ani tradiční soutěž v pojídání, tentokrát však obvyklé párky nahradily koláče. Překvapením však byl vítěz disciplíny Jaroslav Němec z Bystrého u Poličky, který pojídačské rekordy sbírá už přes jedenáct let po celé republice. Jak se ukázalo, ani do Kopidlna nepřišel zbytečně.

V roli moderátora se poprvé představil Jakub Malý z pardubického rozhlasu. (kl)



*Zprávy ze základní a mateřské školy***Jaro a konec školního roku v mateřské škole**

Hned na začátku jara, to je u nás v mateřské škole v březnu, se děti účastnily soutěže „Veselá básnička“ v Rožďalovicích. Této soutěži předcházelo školní kolo, kterého se účastnily téměř všechny děti naší školy, a na soutěž odjely tři děti, které naši školu reprezentovaly. Poté přijelo do školky divadélko, to se opakovalo v dubnu, květnu a ještě bude v červnu. Samozřejmě vždy byla jiná pohádka. Divadla vybíráme z různých nabídek, vystřídáme hudební, klasické apod.

V březnu – Měsíci knihy – každoročně navštěvují děti místní knihovnu, kde jim p. Komárková připraví zajímavý program. Po dohodě učitelky a p. Komárkové jsme se zapojili do akce „Česko čte dětem“, pravidelně docházíme do knihovny na chvilky s prózou a poezií. Ke konci března p. učitelky s dětmi vytvořily „Morenu“, kterou jsme hodily do Mrliny a tím přivítaly jaro. S blížícími se Velikonocemi se konaly v KVC různé akce (výstava kočárků, výroba šperků, ochutnávka velikonočního pečiva...), kterých jsme se opět účastnili.

Jako každým rokem připravujeme pro rodiče akci „Tvoření se svými dětmi“ – letos se konala těsně před těmito svátky a zúčastnili se jako vždy rodiče téměř všech dětí. Při těchto akcích je čas neformálně popovídat, vidět nejen své dítě při práci, ale i ostatní. Tím mají rodiče možnost porovnat dovednosti a schopnosti svých dětí. Samozřejmě naší mateřské školy jsou vystoupení „Na radnici“ pro Svaz invalidů a nezapomínáme na babičky a dědečky v Pečovatelském domě, tentokrát děti zpívaly na „Den matek“.

Ke konci roku (květen a červen) naši MŠ navštěvují policisté, záchranáři, hasiči, kteří vždy připraví pro děti program s ukázkou práce. Děti si vyzkouší oblečení, náradí a různé pracovní pomůcky. Tyto akce mají výchovný charakter, děti jsou seznamovány s bezpečností a různými druhy povolání. Učí se vážit si práce jiných lidí. Letos na jaře přijel na hřiště obrněný transportér, kde si děti vyzkoušely mimo jiné, jak to „vypadá“ uvnitř, když se zavrou dveře a všude je tma. Ale naše děti jsou odvážné, všechny úkol zvládly a dokonce i výskok z tohoto transportéru.

Jak všichni víte, obezita u dětí je velice častá, a proto se zaměřujeme na sportovní aktivity. V MŠ jsme uspořádali atletický trojboj a vítězové dostali krásné diplomy. Stopovaná je velice oblíbená hra, plnění úkolů není pro děti žádný problém. Poklad na konci byl vítanou odměnou.

Na čarodějnice se učitelky i děti velice těšily. Některé maminky ušijí a vytvoří kostýmy



Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 10

s takovou fantazií, že až oči přecházejí, jak jsou šikovné. Před blížícím se svátkem „Den matek“ jsme pozvali do školky p. Machovou, která přivezla skleněné korálky, které si pak děti samy navlékaly, vybíraly tvary a barvy. P. Machová jim navlékla uzávěry a děti měly pro maminky opravdové náhrdelníky. Práce se líbila nejen holčičkám, ale i chlapci pracovali s radostí a nadšením. Výrobky byly jak od profesionála.

A co chystáme na zakončení školního roku? Prvním překvapením bude pro děti návštěva živého koně, kterého nám přivede p. uč. Nováková. Pak p. Černovský přivede cvičené psy s ukázkou výcviku. Na „Den dětí“ bude nejdříve v MŠ divadlo. Poté SRPŠ spo-

lečně se žáky deváté třídy připraví soutěžní dopoledne a děti dostanou sladkou odměnu. Také se děti budou fotografovat. Na závěr roku pojedou děti na výlety. Starší děti navštíví Turnov s galerií Granát a Dlaskův statek a mladší děti pojedou do Poděbrad, kde se svezou výletní lodí. Na úplný konec školního roku je jako vždy připraveno „Vyřazení předškoláků“ v KVC a rozloučení se školním rokem na zahradě mateřské školy.

Rodiče i ostatní veřejnost se mohou informovat o následujících akcích a prohlédnout fotografie z uplynulých akcí na webových stránkách naší školy (<http://ms.zskopidno.cz/>).

Za všechny děti a učitelky přejeme krásné prázdniny, mnoho zážitků se svými dětmi a těšíme se na shledání v novém školním roce.

Jaroslava Zápotocká



Zprávy ze základní a mateřské školy

Čarodějnické soutěžení na stadionu



Ve čtvrtek 30. 4. 2015, v den pálení čarodějnic, přišli téměř všichni žáci prvního stupně i jejich učitelky do školy v čarodějnickém převleku. Žáci 1. A, 1. B a 2. třídy vyrazili jako první skupina na kopidlenský zimní stadion, kde bylo připraveno ohniště na opékání buřtů. Buřty si děti opekly ke svačině. Potom přišli páťáci, kteří si připravili pro ostatní ročníky stanoviště s různými soutěženími. Na začátku dostal každý soutěžící kartičku se jménem a třídou, kterou předložil na startu každé disciplíny. Na kartičku se zapisovalo číslo stanoviště, které už děti absolvovaly. Soutěžilo se celkem na sedmi stanovištích,

očíslovaných a různě barevně označených. Disciplíny byly zábavné, nápadité a dětem se velmi líbily. Jako odměnu za splnění všech disciplín dostal každý bonbónovou medaili, kterou také vyrobili páťáci. Po soutěžích se prvňáčci vrátili ke škole u kostela a zůstali ještě na dětském hřišti za KVC, kde hráli hry, houpali se, stavěli z písku, malovali... Na zimním stadionu je v soutěžení vystřídal 3. a 4. třída. Čarodějnický rej se nám velice vydařil, přálo nám počasí a příjemně jsme se naladili na večerní pálení čarodějnic.

Kolektiv učitelek 1. stupně ZŠ Kopidlno



Soutěž v recitaci



Dne 25. 2. 2015 se pro žáky II. stupně ZŠ a MŠ Kopidlna uskutečnilo první školní kolo soutěže v recitaci. Soutěž probíhala ve dvou kategoriích, v kategorii pro žáky 6. a 7. tříd zvítězila Tereza Tomíčková ze 6. třídy, v kategorii 8.–9. tříd získala 1. místo Laura Donatáková z 8. třídy. Do okresního kola se svými recitačními výkony dále nominovali Nikola Lhotáková a Klára Knížková ze 6. třídy, Žaneta Kulhánková ze 7. třídy, Tereza Kodydková a Kristýna Černovská z 8. třídy, Jakub Jampílek a Jindřich Kubík z 9. třídy. Pozici náhradnice získala Adéla Vohánková ze 6. třídy. Většina recitátorů si zaslouží pochvalu za pečlivý přístup k soutěži, u některých starších bychom si příště přáli zodpovědnější prezentaci své práce.

Ilona Pluhařová



Zprávy ze základní a mateřské školy

Více rakytníku do škol, hlásají žáci po návštěvě zpracovatelské farmy



V rámci projektu Podpora přírodovědného a technického vzdělávání v Královéhradeckém kraji, který realizuje Střední zahradnická škola v Kopidlně od roku 2013, pracuje již druhý školní rok pod vedením p. učitelky Boudné a Novotné přírodovědný kroužek žáků ZŠ v Kopidlně. Jeho náplní jsou nejrozličnější přírodovědné aktivity nebo výlety do zajímavých přírodních lokalit a podniků. Letos v březnu vyrazili mladí přírodovědci do rodinné firmy RAKYT na zpracování rakytníku řešetlákového.

A takto celou akci ohodnotili sami žáci Přírodovědný kroužek, který pracuje v zahradnické škole, pod vedením paní M. Boudné, a žákovský parlament 2. stupně Základní školy a Mateřské školy v Kopidlně se zúčastnily exkurze do firmy Rakytník Cvrček Lhota pod Libčany, která se konala 19. března 2015. Vůbec jsme nevěděli, co si máme představit pod pojmem farma na zpracování rakytníku. Posléze jsme byli mile překvapeni, když jsme přijeli do malé rodinné firmy, kterou založili manželé Cvrčkoví. Firma je umístěna v zahradě u vily, kde majitelé bydlí. Manželé jsou absolventy zahradnické školy v Kopidlně a díky jejich ochotě a vstřícnosti nám byla umožněna prohlídka.

Podívali jsme se, jak probíhá celý proces zpracování od malých rakytníkových bobulek až po rakytníkový čaj nebo marmeládu. Prošli jsme si jednotlivé místnosti, jako je želárna, balárna a sušárna. V želárně se vyrábí rakytníkové želé a plní se čokoládou, která byla výtečná, 65% a kvalitní. Následovala místnost, ve které se rakytníková hmota plní

do forem na lízátka, a aby měla hmota perleťový vzhled, zpracovává se tzv. „na háku“. Hmota je velice horká, má cca 100 °C. Pracovnice musí mít pod gumovými rukavicemi ještě hasičské rukavice a nejméně pětikilovou hmotu natahuje na háku. Potom jsme se přesunuli do místnosti, kde se rakytníkové, malinové, borůvkové, brusinkové marmelády a pomazánky vaří v kotli a plní se do sklenic, buď plničkou, nebo ručně. Sklenice se uzavrou a putují do balírny. Zde se na sklenice nalepí etiketa a po šesti se zabalí do fólie a jsou připraveny do prodeje. Nahlédli jsme do sušárny, okusili jsme zmražené rakytníkové bobulky a prošli jsme sad se samčími a samičími keři rakytníku. Zjistili jsme, že proces je velice náročný, zdoluhavý a pracovníci dělají většinu práce ručně. Po prohlídce jsme měli možnost ochutnat výrobky z rakytníku, borůvek, malin a brusínek. Nejvíce nám zachutnala šťáva z rakytníku a rakytníková pomazánka. Z těchto plodin se vyrábí marmelády, pomazánky, čaje, šťávy, bonbóny, lízátka, želé s čokoládou, přírodní olej, víno a pálenka. Tu jsme však přes náš velký zájem nemohli ochutnat. Hned poté jsme šli nakoupit zásobu vitamínu i na doma.

Na závěr bychom chtěli poděkovat paní Boudné, že nám zařídila tento výlet, a manželům Cvrčkovým za ohromnou pohostinnost. Všem zaměstnancům děkujeme za to, že nám ochotně ukázali svoji práci. Rakytníkové výrobky od této firmy můžeme všem vřele doporučit a chceme se stát stálými zákazníky.

Chceme více rakytníku do škol!

Iveta Kulhánková, Sára Pluhařová

Staňte se od nového školního roku členy parlamentu



I když si to mnozí myslí, my se ve školním parlamentu určitě neflákáme. Kdo by se chtěl připojit k naší skupině, musí počítat s tím, že udělá spoustu práce pro školu. Nejen, že bude prezentovat návrhy svých spolužáků, ale také svými nápady pomůže zvelebit školu a její akce. Od páté třídy, co jsme ve školním parlamentu, jsme se nejen sblížili s učiteli, ale také z naší strany padlo mnoho podnětných nápadů. Už neřešíme mokré tácy ve školní jídelně, ale opravdové problémy. Odvedli jsme hodně práce a za odměnu jsme navštívili rakytníkovou farmu. Proto apelujeme na všechny naše kreativní spolužáky, ať se nebojí prezentovat svoje návrhy a myšlenky prostřednictvím žákovského parlamentu a přispět tak k rozvoji naší školy. Tímto také děkujeme všem členům žákovského parlamentu za realizaci společných akcí a přejeme jim hodně dalších nápadů.

Iveta Kulhánková, Sára Pluhařová – 9. třída



Zprávy ze základní a mateřské školy

Deváťáci na závěr: Prosíme město, aby bylo škole více nakloněno

Škola nám dala mnoho příležitostí, jak ukázat svoje schopnosti při organizování akcí, jak mít velkou zodpovědnost a postarat se o mladší spolužáky. Za to všechno škole děkujeme. Za devět let jsme toho stihli spoustu. Pořádali jsme hodně akcí, ale také jsme se postarali o den dětí a sami jsme připravili den s devítkou. Za všechny tyto zkušenosti děkujeme, jsme rádi, že se mohly uskutečnit. Také jsme spokojeni s novou stravou v jídelně. Za poslední roky máme konečně schopného školníka. Druhý a poslední muž ve škole je pan ředitel, s kterým jsme více než spokojeni. Také ale máme pár výtek. Nikomu z nás se nelíbí budova 2. stupně a její plot. Také nás obtěžují včely, které se zabýdly v otvorech mezi odkrytými cihlami, kde sídlí

společně s ptáky. Kvůli nim nemůžeme v letních měsících větrat a alergici se bojí o svou bezpečnost. Tunel, který má spojit školu a tělocvičnu, není hotový. „Kdybyste věděli, jak nepříjemné je přecházení v dešti, v mrazu do jídelny a zase zpět. A to přezouvání!“ Také jsme měli od 6. třídy slíbené skříňky místo šaten, ale ještě jsme se jich nedočkali. Víme, že přece nezáleží, jak škola vypadá, ale co se v ní děje. Máme skvělé učitelky, které se celých devět let snažily nás něco naučit. Teprve teď na střední škole se ukáže, jestli se snažily marně, nebo jestli to k něčemu bylo. Děkujeme všem za krásných devět let a prosíme město, aby bylo škole více nakloněno.

Absolventi deváté třídy 2014–2015

To jsme my, deváťáci!

Společná fotka i s naší třídní učitelkou je malou ukázkou z našeho tabla, na kterém pilně pracujeme. Koncem května by mělo být už zveřejněno v některé výloze na náměstí. Tablo jsme pojali netradičně ve stylu

„selfíček“. Myslíme si, že tento pojem každý zná, ale pro jistotu pro toho, kdo neví: „selfíčko“ je typ fotky, kde fotí člověk sám sebe. Myslíme si, že se máte na co těšit.



Na schodech, dole zleva: Luboš Aust, Tomáš Jansta, Helena Špitálníková, Anna Fantová, Sára Pluhařová, Pavlína Tóthová, Dominika Šretrová, Veronika Troščáková, Zlata Škaloudová, Iveta Kulhánková, Aneta Krulichová, Lukáš Najman, Jan Sikel, Jakub Jampílek, Bohuslav Bernard, Kateřina Sýkorová, Natálie Rančáková, David Seidenglanz, Lucie Hubálovská, Adam Nasikovský, Adéla Vyřetelová, Lukáš Klaban, Jan Bartoň. V hlavní roli: Iva Komárková.

Větší část vycházejících žáků jde na maturitní obory

V letošním školním roce vychází z 9. ročníku ZŠ a MŠ Kopidlno 25 žáků, z nižších ročníků tři. V prvním kole byli úspěšní téměř všichni žáci, pouze jeden si podal přihlášku do 2. kola přijímacího řízení. Na maturitní obory se dostalo 16 uchazečů, do tříletých oborů bylo přijato 11 žáků. Během školního roku měli naši žáci několik možností, jak se připravovat na nový systém státních přijímacích zkoušek, do kterého se v pilotních ověřování některé střední školy přihlášily. Na tyto zkoušky společnost CERMAT nevydala žádné přípravné materiály, pouze zveřejnila ukázkové úlohy. Žáci mohli navštěvovat matematický kroužek, řešili ukázkové testy z přijímacích zkoušek z minulých let nebo si mohli zakoupit publikace pro přípravu žáků 2. stupně na přijímací zkoušky, Scio testy apod.

Petra Zelfelová, výchovná poradkyně

Obrněný transportér zaparkoval na sokolském hřišti



Dne 16. 4. 2015 se žáci II. stupně zúčastnili prohlídky obrněného transportéru, jenž byl přistaven na kopidlenkém sokolském hřišti. Vozidlo představili návštěvníkům pořadatelé každoročního tábora M.A.S.H., jenž se nachází nedaleko Trutnova. Žáci byli seznámeni s technickými parametry vozidla, s jeho bojovým účelem a popisem akcí, do nichž bývají vozidla tohoto typu nasazována. Žáci si mohli transportér také prohlédnout, vyzkoušeli si dalekohled i hromadný výsadek potřebný k rychlému opuštění tohoto vozidla v boji.

Žákům se akce líbila, dokonce i dívky se aktivně zapojovaly do jednotlivých nabízených činností.

Ilona Pluhařová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Den s devítkou: vaření, dílničky, tancování i sport

Dne 1. 4. 2015 pořádali žáci 9. třídy Den s devítkou. Každý žák 2. stupně si mohl vybrat, jak tento den prožije, do které skupiny se začlení.

1. skupina – jóga, vaření, film

Dlouho jsme se připravovali, aby bylo vše perfektní. Bály jsme se, jak se budou holky, které jsme měly na starost, chovat a jak se jim to bude líbit. Byly jsme mile překvapeny, když to holky bavilo a opravdu se snažily. Vše probíhalo podle našich představ, jen jsme jógu zvládly o trochu rychleji. Soutěž ukázala tři opravdové vytrvalkyně, které dostaly odměnu. Po cvičení jsme se přesunuly do školní kuchyňky, kde si holky uvařily něco dobrého podle vlastního výběru: sušenky, tortilly, řecký salát a šneky z listového těsta. Když holky dovařily, vyhodnotily jsme soutěž o nejlepšího kuchtíka. Holky byly moc šikovné, a proto bylo rozhodování velmi náročné. Opravdu nás zamrzelo, že slečny, které nevyhrály, byly zklamané a mluvily o nespravedlnosti a nadřizování. Na konec bychom chtěly říct, že jsme rády za skvěle prožitý den a chtěly bychom jim poděkovat za snahu a výdrž. Doufáme, že se jim den s námi líbil tak jako nám.

Organizátorky: Anna Fantová, Iveta Kulhánková, Aneta Krulichová a Sára Pluhařová

2. skupina – velikonoční dílna

Připravily jsme se na den s 9. třídou docela dobře. Měly jsme všechny věci, které jsme potřebovaly, protože jsme si to předem vše nachystaly. 1.–2. hodinu jsme byly v kuchyňce na pavilonu, kde jsme si dělaly velikonoční snídani. Přinesly jsme si suroviny na vaření a zdobení velikonočního jídla: velikonočního zajíce ze sýru nebo z mýcháných vajíček a slaniny. 3.–5. hodinu jsme se přesunuly do 6. třídy. Tam jsme vyráběly velikonoční dekorace: zajíčky, slepice, zajíce v kornoutu a kachny. Po 5. hodině jsme začaly malovat vajíčka: temperami, fixy, voskem nad lihovým kahanem. Voskovky jsme roztavily v lžici nad zapáleným kahanem. Na konci 6. hodiny jsme vyhlášovaly nejkrásnější kraslice. Zavolaly jsme si spolužáky z vedlejších skupin, aby nám pomohli určit pořadí vítězů. Na 3. místě se umístila Lenka Hoang, na 2. místě Lenka Pelantová a na 1. místě Lenka Tanečková, ale menším nedopatřením. Nejdříve jsme si spletly jména a myslely jsme si, že na 1. místě je Dominika Forbelská. Po jejím radostném výkřiku jsme chybu opravily a Dominice jsme daly cenu útechy. Před koncem 6. hodiny se někdo šel podívat na fotbal, my ostatní jsme vyzdobily školu. Ve třídě s námi byla paní učitelka Pluhařová a Komárková a ve skupině jsme měly 17 žáků z různých tříd. Na konci dne nás všichni ohodnotili kladně, nenudili se a bavilo je to.

Organizátorky: Lucie Hubálovská, Adéla Vyleťalová, Dominika Šretrová, Pavlína Tóthová, Veronika Troščáková

3. skupina – ping-pong

První hodinu jsme měli turnaj, který vyhrál Luboš. Na druhém místě se umístila paní učitelka Hakenová, která u nás měla dozor. Druhou hodinu jsme hráli druhý turnaj a znovu vyhrál Luboš, třetí a čtvrtou hodinu jsme hráli „kolotoč“. Poslední dvě hodiny jsme se učili angličtinu praktikovat do běžného života na počítači. Bylo tam s námi 6 žáků z jiných tříd. Donesli jsme všechno potřebné, pátky a míčky z domova. Všichni žáci tento den ohodnotili velmi kladně a chtěli by si ho zopakovat. I nám se dnešní den moc líbil.

Organizátoři: Jan Bartoň, Tomáš Jansta, Jindřich Kubík, Luboš Aust, Lukáš Najman

4. skupina – tancování

Myslíme si, že se nám příprava dne povedla a den s námi se dívkám líbil. Na začátku dne se asi hodně styděly, ale kolem 3. vyučovací hodiny už je stydlivost přešla. Na jednu hodinu jsme opustily zrcadlový sál ve sportovní hale a přešly jsme do školy, kde jsme si společně zahrály hry: Slunce svítí pro toho, Prasátko kvík a také jsme se společně vyfotily. Velmi nás to sblížilo. A to je asi ten důvod, proč jsme uspořádaly den tak, že se setkali na celé dopoledne žáci z různých tříd. Byla to legrace. Ve třídě s námi byla paní učitelka Zelfelová a Mejzlíková.

Organizátorky: Zlata Škaloudová, Natálie Rančáková, Kateřina Sýkorová

5. skupina – fotbal

Příprava na fotbalový turnaj byla komplikovaná, jelikož jsme ho organizovali ve čtyřech a pár dní před začátkem turnaje se účastníci fotbalu s námi začali hádat a chtěli do jiné skupiny, takže v tom byl naprostý chaos. Jelikož ještě v den konání akce nepřišlo 5 žáků, rozhodčí byl kapitán z jednoho týmu. Nikomu se nechtělo psát výsledky, takže jsme se hádali, kolik to teda bylo. Nějaký žák potom psal a napsal to špatně, takže se to muselo přepisovat a nejlepšího střelce jsme tak nějak tipli a dostal knihu „Euro 2006“. Nakonec tedy byla utvořena 4 mužstva po 6 a 5 hráčích. Hrál se každý s každým, 2x 10 minut poločas. I když byla organizace nedostatečná, utkání se dohrálo a byli vyhlášeni vítězové a poražení. Tým Adama Nasikovského byl na 1. místě. Tým Jana Sikela byl na 2. místě. Tým Bohuslava Bernarda byl na 3. místě.

Organizátoři: Bohuslav Bernard, Rudolf Kočka, Adam Nasikovsky, Jan Síkel, Jakub Jampílek

Školní družina baví i vzdělává

Druhé oddělení školní družiny, jež je součástí Základní školy v Kopidlně, navštěvuje 30 dětí z první až páté třídy. Dalo by se říci, že školní družina je jejich „druhým domovem“. Zajišťuje dětem odpočinek, rekreaci, ale i zajímavé využití volného času. Děti dostávají určitý prostor k seberealizaci. V odpoledních hodinách navštěvují zájmové a sportovní kroužky. V našem oddělení školní družiny fungují dva zájmové kroužky, prvním je výtvarný kroužek, kde se děti mohou setkat s různými výtvarnými technikami a materiály, prohlubují zde svoji výtvarnou fantazii. Dalším zájmovým kroužkem je háčkování, jež seznamuje žáky s různými technikami háčkování. Děti si v tomto kroužku mohou vytvořit originální dárečky.

Družina nabízí dětem různé aktivity. Organizované aktivity, což jsou například různé pohybové hry ve sportovní hale nebo na hřišti. Oblíbená je vybíjená, florbal, fotbal. Děti zdolávají překážkové dráhy, rády cvičí na trampolíně, kruzích, šplhají po laně. Po dopolední výuce navštěvujeme dětské hřiště pod KVC, kde se děti vydávají na sklu-zavkách, průlezkách, šplhadlech. K hraní využívají i místní pískoviště.

K rozvíjení zájmů a kreativity slouží tvůrčí aktivity. Děti malují např. barvami na sklo, látku, pracují s keramickou hlinou, s drátkem, vytváří práce z přírodních materiálů, z látek, filcu. Pracují s horkým voskem, se dřevem, s kartonem, recyklují odpadové materiály, batikují trika, skládají origami. Vyrábí např. přáníčka k různým svátkům, dárečky svým nejbližším. Svými výrobky se podílí na výzdobě školních prostor, knihovny nebo městského úřadu.

Vzdělávací aktivity navazují na školní výuku a jejich funkci plní tzv. příprava na vyučování. Děti si mohou ve školní družině vypracovat domácí úkoly, hrají různé zábavné didaktické hry zaměřené např. na matematiku, český jazyk, přírodovědu, vlastivědu. Vyplňují tajenky, luští rébusy, hádají hádanky, procvičují si svůj jazyček jazykolamy, využívají naučnou literaturu. Jednou týdně navštěvují počítačovou třídu, kde si mohou zahrát spoustu výukových her, soutěží ve skupinkách např. v puzzlech, v třídění odpadu, vybarvují omalovánky, hrají postřehové hry.

Činnost školní družiny je zpestřena různými akcemi v samotném průběhu školního roku. V září jsme pořádali „Drakiádu“, v říjnu proběhl malý pingpongový turnaj, v listopadu proběhla beseda na téma „Staň se knihovníkem“, v listopadu děti získávaly titul rytíře odpadu v počítačové hře „Odpady útočí“, děti se učily péct štrúdl, v prosinci se konala „Čertovská diskotéka“, upekli jsme si voňavé vánoční perníčky, soutěžili jsme ve stavění sněhuláků. V lednu na děti čekalo překvapení. Ježíšek jim do družiny nadělal nové naučné a společenské hry. V únoru proběhla „Dobble-soutěž“, což je dětmi oblíbená postřehová hra. K březnu patří „Dětský karneval“, návštěva knihovny, v dubnu soutěžíme v dopravní hře, pečeme velikonoční vajíčko z perníku a užijeme si tzv. „Čarodějnický den“. V květnu soutěžíme na hřišti v různých netradičních hrách a poslední školní měsíc oslaví děti svůj svátek různými soutěжами. Školní rok zakončíme návštěvou cukrárny.

Hana Mlejnecká

Zprávy ze zahradnické školy

Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Červnová zahradnická mise v Liberci



Naše působení na Krajské slavnosti jsme odstartovali výpravou do terénu. Chodili jsme po městě, kde jsme rozdávali letáčky a zvali do Oblastní galerie na naši výstavu. Tvořil ji model jilemnického zámku přivezený z Parku miniatur památek Dolního Slezska Kowary, modelová železnice Merkur od výrobce stejnojmenné stavebnice, malé plechové traktory Zetor a informační tabule o jízdách historických parních vlaků v Libereckém kraji.

*Kateřina Valešová a Irena Lipská
(1. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Připravili jsme si nejen zajímavosti k jednotlivým částem expozice, ale podrobně jsme přibližovali také spolupráci s Parkem miniatur Kowary, kterou zahájila kopidlenská zahradnická škola loni o prázdninách. Se spolužákem provázíme české návštěvníky a podílíme se na úpravě zeleně v Parku.

*Matěj Šitina
(3. ročník, studijní obor zahradnictví)*

Pro návštěvníky jsme na pódiu uspořádali tři soutěže o Krkonoších. Děvčata zadávala otázky, chlapci vyhodnocovali odpovědi a předávali ceny. Celou naši misi jsme podrobně fotili, abychom měli dostatek snímků do školního archivu.

*Roman Zajiček
(3. ročník, studijní obor zahradnictví)*



Kopidlensští zahradníci poznávali zemi severních sousedů



V rámci mezinárodního projektu „Vstupujeme na trh země souseda“ jsme navštívili střední odbornou školu Zespół Szkół Przyrodniczo-Usługowych v polské Jelení Hoře.

Odborné exkurze se zúčastnilo 41 žáků a pedagogů studijních a učebních oborů Střední školy zahradnické Kopidlno. Cílem exkurze bylo seznámení českých středoškola-

ků s partnerskou školou a regionem. Cesta pokračovala do lázeňského parku městečka Cieplice Śląskie-Zdrój a byla zakončena návštěvou Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech, kde kopidlensští žáci revitalizují zeleň a provázejí české návštěvníky.

Žáky přivítala ředitelka školy Helena Kasperczyk, která je provedla po obou budovách a ukázala jim některé učebny. Zahradníci nejvíce zaujala učebna zahradnické tvorby a park, který se rozprostírá ve školním areálu. Paní ředitelce jsme poděkovali květinou, kterou jsme sami vypěstovali, a pokračovali do parku v Cieplicach Śląskich-Zdrój. Sledovali jsme práci lázeňských zahradníků a někteří z nás nezapomněli ani na degustaci léčivého pramene.

Další zastávkou se stal kowarský Park, ve kterém se od loňského roku podílíme na úpravě zeleně. Miniatury staveb nám představili spolužáci, kteří v kowarském Parku o letních prázdninách provázejí české návštěvníky. Prohlídka miniatur hradů, zámků a paláců přítomné utvrdila v blízkosti obou kultur. Tvůrce a majitel Parku Marian Piasecki nám podrobněji představil stavby, které mají vztah k Česku. I když mluvil polsky, žáci mu rozuměli, což svědčí o příbuznosti češtiny a polštiny.

Poslední zastávkou bylo Vrchlabí. Viděli jsme ve skutečnosti zámek, jehož zmenšenina se v kowarském Parku miniatur stala prvním exponátem z české strany Krkonoš.



Zprávy ze zahradnické školy

Vedle zahradníků se zapojili i žáci okolních škol**Projekt podpora přírodovědného a technického vzdělávání v Královéhradeckém kraji v zahradnické škole v Kopidlně vrcholí**

Poslední dva školní roky, 2013/14 a 2014/15, probíhá v Královéhradeckém kraji projekt Podpora přírodovědného a technického vzdělávání, do kterého se vedle dalších 26 středních škol zapojila i naše kopidlenská zahradnická škola. Samotný název projektu vyjadřuje, čeho se týkal vlastní obsah jednotlivých aktivit. Protože už svým zaměřením patří zahradnická škola mezi ty přírodovědné, hodně jsme se věnovali právě této části.

V rámci první části projektu jsme dokázali zmodernizovat učebnu biolaboratoře a vybavit ji moderními mikroskopy. Pro výuku biologie a chemie se pořídily nové názorné pomůcky a pokusy, pro výuku praktického vyučování se vybavila skleníková učebna a učebny praxe novým nářadím, množárenskými stoly se samozavlažováním a regulací teploty množení. Vybavení využívali nejen

naši středoškoláci, ale i žáci spolupracujících základních škol.

Ve druhé části projektu jsme se zaměřili především na práci s žáky ve volném čase a na spolupráci s pedagogy a žáky ze základních škol. V přírodovědných kroužcích a dílnách po oba roky pracovali nejen naši zahradníci, ale i žáci blízkých základních škol v Kopidlně, Libáni, Hlušicích, Jičíně, Robousích a také vzdálenější Sobotky. Žáci si rozšířili své poznatky nejen v pěstování tropických a subtropických rostlin, množení dřevin, vinařství a dalších ryze zahradnických odvětvích, ale věnovali se i přírodovědným biologickým a chemickým aktivitám. Poznávali rostliny a živočichy, fyziologické procesy v rostlinách, vodní mikrosvět, ekosystém skleníku a podobně. Vyráželi jsme také na různé odborné exkurze např. do ovocných sadů, školkařských a květinář-

ských podniků, zpracovny rakytníku, do přírodních rezervací, krajinářských parků nebo zemědělského muzea na zámku Kačina. Žákovské aktivity jsme doplnili o vzájemná setkávání pedagogů středních a základních škol. Vedle zajímavých programů poznávání přírodních a ekologických oblastí byly součástí těchto setkávání přednášky odborníků a vzájemné předávání zkušeností mezi učiteli základních a středních škol, které pedagogové oceňovali snad nejvíce.

Projekt letos v červnu skončí. Jeho výsledkem však nebude pouze konečné zhodnocení. Ukázal nám především cestu, jak bychom měli pracovat a spolupracovat dál, jakými směry se ubírat. Co se líbilo a kam směřovat. A naopak co neuspělo, co vylepšit nebo v čem nepokračovat.

Ing. Ludmila Šulcová, pedagogická zástupkyně ředitelky Střední školy zahradnické Kopidlno

Tomáš Magnusek po dvou letech opět mezi zahradníky

Známý režisér, herec a scenárista Tomáš Magnusek nám pověděl, jak se dělá film. Pouštěl nám ukázky z natočených filmů a seriálů. Nejvíce mě zaujal jeho životní příběh, kdy si splnil svůj sen seznámit se a pracovat s hereckými legendami.

Lenka Borčická

(1. ročník, učební obor zahradník)

Za jirínami do zahradnictví Dahlia

Zahradnictví Ludka Brzaka se nachází ve Slovci u Městce Králové. Ukázali nám, jak se řízkují jiriny, a řekli, kolik tam vytvořili druhů za rok. Pěstují také spoustu jiných rostlin od ovocných stromků po skalničky. Uchvátil mě tam obrovský skleník, ve kterém měli letničky. Za návštěvu zahradnictví jsme dostali každý jirinku.

Zprávy ze zahradnické školy

Za vstavači
na Chotuc

Žáci 1. a 2. ročníku učebního oboru zahradnické práce navštívili při hodině výchovy k občanství chráněné území – přírodní památku Chotuc. Přestože se vstavače ještě nepředvedly v plné své kráse, bylo se na co dívat.

Prošli jsme se po naučné stezce, která vedla lesem. Na cedulích jsme si přečetli o rostlinách a živočiších, které tady můžeme vidět. Pozorovali jsme i ještěrky a slepýše. Někteří z nás se podívali také na hřbitov.

Pavel Svoboda

(1. ročník, učební obor zahradnické práce)

Líbila se mi krajina. Byl tam čerstvý vzduch a tabule, kde bylo napsané, co můžeme cestou vidět. Byly tam také lavičky a menší přístřešek na odpočinku. Bylo to krásné.

Žofie Balogová

(1. ročník, učební obor zahradnické práce)



První, co mě zaujalo, byla cedule, kde jsem se dozvěděla některé informace o „kopci“. Jeden z panelů byl věnován mapám. Měli jsme za úkol vybrat tu, která se nám nejvíc líbí, a ve škole o „naší“ mapě povědět spolužákům. Skoro na konci naučné stezky byl dřevěný stůl a lavice, kde jsme si chvíli poseděli.

Veronika Kodoušková

(2. ročník, učební obor zahradnické práce)

Ceny kopidlenských studentů
z Děčínské kotvy

Letošní ročník Děčínské kotvy se konal v nádherných prostorech zrekonstruovaného děčínského pivovaru, který se citlivou architekturou změnil v moderní obchodní centrum a letos na jaře slaví své první výročí. Téma Floral Factory aneb svatba ve staré továrně se neslo v duchu starých továren.

Zahradnická škola Kopidlno se každým rokem této akce účastní. Nebylo tomu jinak ani v letošním roce. Studenti soutěžili ve čtyřech disciplínách:

1. „Stůj při mně“ – dekorace stolu, 2. „Jeden pro dva“ – tajná disciplína, 3. „Industriální romance“ – svatební kytice, 4. „Před vraty staré továrny“ – květinová kompozice v podobě sloupu.



Tereza Míčová.



Tomáš Hakl.

Soutěže se účastnili studenti Tereza Míčová, Anežka Hlavová a Tomáš Hakl. Letošní rok byl pro naše studenty velice úspěšný. Svatební kytice Terezy Míčové obsadila 3. místo. Tomáš Hakl se svou květinovou kompozicí v podobě sloupu získal 2. místo a zároveň nejvyšší ocenění časopisu Floristika za nekreativnější ztvárnění kompozice „svatba ve staré továrně“. Naším studentům se čas věnovaný přípravě soutěžních úkolů vyplatil, získali nejen pěkná ocenění, ale také cenné zkušenosti v oboru floristiky.

Hana Hladíková, učitelka Střední školy zahradnické Kopidlno

Za flórou a faunou do Liberce



Liberecká botanická a zoologická zahrada patří k nejstarším zahradám v Česku. Botanická zahrada se skládá z devíti pavilónů, které přibližují třináct rostlinných témat. Zaujaly nás hlavně orchideje, bromélie a maso-



žravky. Zoo se rozkládá na třinácti hektarech, kde je možné vidět mnoho různých druhů zvířat.

Lenka Borčická (1. ročník, učební obor zahradnictví)

Zprávy ze zahradnické školy

Napsali o nás

Jarní výlov zámeckého rybníka



Po vyndání ryb z vody kesery následuje třídění ryb. Kapry, tolstolobiky, amury, líny, štiky jsme rozdělili podle druhů do kádí. Společně s rybáři jsme je dávali na váhu, ze které se nakládali do auta.

Blanka Koblrová (1. ročník, studijní obor rybářství)

Jičínský deník 29. 4. 2015

Zahradnická škola
vzdělávala také dospělé

Kopidlno – Účastníci kurzů si rozšiřovali znalosti a dovednosti v zahradnickém oboru. Zdokonalovali se v tvorbě a správě zeleně a floristice.

Více jak 250 mužů a žen se od dubna 2014 do dubna 2015 potkávalo v areálu zahradnické školy s kopidlenkými středoškoly. „Ve třinácti kurzech pro správu a údržbu zeleně se účastníci seznámili se současnými trendy a možnostmi při zakládání a údržbě zeleně na veřejných prostranstvích nebo ve volné krajině.

Snažili jsme se zaměřit vzdělávání především prakticky, protože na trhu práce jsou na pracovníky kladeny stále větší nároky,“ říká Hana Hladíková, učitelka Střední školy zahradnické Kopidlno. Doplnění znalostí například z ochrany rostlin, dendrologie, mobilní zeleně nebo seznámení se s inovacemi v rozvoji venkova se lidem, kteří se věnují správě, tvorbě, ošetřování a údržbě zeleně, určitě hodí.

Dekorace, floristika

Na své si přišli i zájemci o floristiku. „Dozvěděli se o moderních trendech ve vazačství a aranžování, vytvářeli kytice a květinová aranžmá, kombinovali barvy, tvary a materiály, navrhovali jednoduché výzdoby a prakticky tvořili dekorace,“ doplňuje učitelka odborného výcviku Naďa Novotná. Pracovní zahradnické školy neosiřely ani o letních prázdninách. Žáci denního studia vystřídali v lavicích při „Svatební floristice“ a „Letní kytici“ dospělí. To, co se zájemci od lektorů dozvěděli, si prakticky pod jejich vedením vyzkoušeli.

„Doufáme, že díky našim kurzům si absolventi zlepši postavení ve svém současném zaměstnání, případně se jim otevře cesta do nové práce nebo se pustí do vlastního podnikání,“ uzavírá ředitelka Střední školy zahradnické Lenka Nosková.

Jana Tauchmanová

Jičínský deník 2. 4. 2015

Stříbro z Mělníka putovalo
mladým zahradníkům
do Kopidlna

Kopidlno – Jakub Svoboda a Lukáš Zajíc reprezentovali Střední školu zahradnickou na soutěži v řezu ovocných dřevin „O zlaté nůžky Bahco“ bojovaly více jak dvě desítky soutěžících.

V areálu školního statku České zahradnické akademie Mělník si změřili síly profesionálové, studenti a ženy profesionálové. „Soutěžilo se v řezu broskvoní, konkrétně v dlouhém americkém řezu. I když si naši žáci neměli možnost tento řez na konkrétní dřevině předem vyzkoušet, ukázali se jako praví odborníci a vše s přehledem zvládli,“ říká vedoucí učitelka odborného výcviku Milena Bělecká.

Z města na soutoku Labe s Vltavou neodjížděli kopidlenští reprezentanti s prázdnou. Jakub Svoboda obsadil druhou příčku a Lukáš Zajíc krásné páté místo.

Jana Tauchmanová

Flora Olomouc



Každý rok jezdíme na jarní Floru Olomouc. Stále je tam něco nového. Nejvíce mě zaujal pavilon A, který byl opět nádherně vyzdoben všemi druhy rostlin. Výlet byl moc pěkný a všichni jsme si ho nesmírně užili.

Roman Zajíček (3. ročník, studijní obor zahradnictví)

Zprávy ze zahradnické školy

Napsali o nás

Jičínský deník 11. 6. 2015

Maturity prověřují
i praktické znalosti

Kopidlno – Součástí maturity na Střední škole zahradnické Kopidlno je také praktická zkouška.

Praktické maturity v kopidlenké zahradnické škole.

Jana Tauchmanová

Na snímcích Filip Šnajdr upravoval živý plot před vchodem do zámku, a Ondřej Lipský, který v rámci závěrečných testů měl za úkol roubování.

Jana Tauchmanová



Jičínský deník 21. 4. 2015

Naše kopidlenké kytice
na hradecké Kytici

Kopidlno – Žáci místní zahradnické školy v rámci výuky literatury pravidelně navštěvují představení Klicperova divadla v Hradci Králové. V nedávné době tak měli možnost zhlédnout představení jako Romeo a Julie, Figarova svatba nebo Jedlíci čokolády.

Tentokrát se rozhodli pro představení Kytice, ve kterém autoři vycházeli ze stejnojmenné Erbenovy sbírky. Herci zde dramaticky ztvárnili celkem šest balad – Zlatý kolovrat, Štědrý večer, Holoubek, Vodník, Poklad a Svatební košile.

Originální nápad

A protože v Kopidlně jsou zahradníci, kteří svůj obor dělají s láskou a nadšením, zrodil se v jejich hlavách originální nápad. Společně se svými pedagogy vytvořili jedinečnou kolekci sedmi kytic, určenou pro šest hereček ztvárňujících hlavní postavy příběhů. Každá z nich byla stylizována dle jednotlivých balad, sedmá kytice, tzv. vodnická, byla určena pro jediného mužského představitele této hry.

Obdiv a potlesk

Kytice byly hercům předány při závěrečné děkovačce a sklídily zasloužený obdiv nejen u nich, ale i u aplaudujícího publika. Při odchodu z divadla bylo možné mezi diváky zaslechnout slova obdivu a uznání, směřovaná ke kopidlenkým žákům a jejich umu. Největším překvapením pro všechny bylo společné fotografování herců a studentů ve foyeru divadla. Herci tak studentům vyjádřili své díky a nadšení z kytic, které jsou svědectvím toho, že práce kopidlenkých zahradníků má smysl a dokáže přinést lidem radost.

Dana Benešová

Jičínský deník 9. 4. 2015

Kopidlenké zahradníky ozdobily dvě stříbrné medaile

Kopidlno – Veletrh For Garden na výstavišti PVA Expo Praha v Letňanech doplnila soutěž studentů zahradnických škol na podporu floristiky a zahradnictví „Otvírání jara“. Střední školu zahradnickou Kopidlno reprezentovala Anežka Hlavová z Loukova u Semil.

První ročník inicioval přední český florista Pavel Hruška. „Cílem byla propagace floristického oboru a zahradnického řemesla nejen u profesionálů, ale také u široké veřejnosti. Reprezentanty jedenácti zahradnických škol z Česka čekaly tři úkoly – jarní věnec vypichovaný, jarní vázaná kytice a jarní sesazovaná nádoba,“ říká učitelka odborného vyučování Naďa Novotná.

Anežka Hlavová, zákyně třetího ročníku studijního oboru zahradnictví, získala za jarní vázanou kytici a jarní sesazovanou nádobu stříbro. „Každá škola vyslala jednoho studenta, aby ukázal, co umí. Bez příprav a jen s minimálním popisem soutěžních disciplín jsme předvedli, co bylo v našich silách. Úkoly byly velmi kreativní.

Velikonoční
hledání vajíček

Město Kopidlno, tentokrát ve spolupráci se spolkem Kopisek, připravilo na Velikonoční neděli u dětí oblíbenou akci Hledání velikonočních vajíček. Přestože byla zima, a dokonce občas i zasněžilo, sešlo se na dětském hřišti pod Kulturním a vzdělávacím centrem přes 80 dětí, které si mohly vyzkoušet svoji zručnost a trpělivost při čtyřech soutěžích. Poprvé pro ně byla připravena i výtvarná dílnička, ve které si vyrobily zápichy s velikonoční tematikou. Vyráběla se kuřátka, zajíci, barevná vajíčka, zkrátka fantazii dětí se meze nekladly. Na závěr si v kouzelném klobouku vylovily čokoládové velikonoční vajíčko a spokojeně odcházely domů do tepla.

Doufáme, že se akce líbila, a těšíme se na hojnou účast i příští rok.

Za OS Kopisek Lenka Nováková



Čarodějný víkend v Bukvici, tentokrát i s hokejem

Jarní pobyty v táborové základně v Bukvici? Pomalu se z nich stává tradice. V loňském v roce jsme zde prožili Velikonoce, letos jsme využili prodlouženého víkendu ve dnech 30. dubna až 3. května. A byl to vskutku čarodějný víkend...

Vše začalo příjezdem na základnu a ubytováním. Všech patnáct dětí a s nimi čtyři dospěláci se museli vejít do jídelny, protože stany ještě postavené nejsou a navíc počasí v prvních dnech pobytu by ubytování ve stanech ani nedovolilo. Vzhledem k ročnímu období by to bylo riskantní a neodpovědné. Lépe nám všem přece jen bylo v jídelně, kde jsme si mohli večer i zatopit. A bylo to moc příjemné...

Překvapení ve vesnici

Jenže před námi je ještě velká část odpoledne, a hlavně večer, na který se moc těšíme. Jakmile jsme se ubytovali, hned jsme se vypravili do lesa na dříví, večer nás totiž čekalo tradiční opékání buřtů. Když byla bříška uspokojena tábornickou lahůdkou, převlékli jsme se do čarodějnických kostýmů a vyrazili do vesnice. Domáci tu měli připravený veliký oheň. Náš příchod byl pro místní překvapením. Ale přijali nás vlídně, ba co víc, nabídli nám limonádu, a kdo měl ještě chuť a místo v bříšce, mohl si opéct dalšího buřta. Čas u ohně rychle ubíhal a najednou tu byla tma a my museli vyrazit zpátky do tábora. Moc se nám nechtělo, protože u ohně se nám líbilo a moc jsme si to užívali. Po nezbytné večerní hygieně zbyla ještě chvilka na povídání a pak už dobrá noc...

Namísto čarodějnic krásné panenky

Ráno nás probudilo ťukání dešťových kapek do střechy, a tak jsme se hned po snídani pustili do výroby čarodějnic z květináčů. Původně to tedy měly být čarodějnice, jenže copak takhle krásné můžou čarodějnice být? Nějakým nedopatřením nám z toho prostě vznikly krásné panenky – jen se koukněte na fotky. Do oběda zbývala ještě chvilka, a tak jsme začali tvořit všem našim maminkám k svátku kytičku. Ptáte se proč? No vždyť příští týden mají všechny maminky svátek. Protože byl čas oběda, práci jsme přerušili a šli naplnit bříška. Po obědě chvilka odpočinku a nazouváme gumáky. Musíme dojít do lesa pro trochu mechu do květináčků. Byly už pro nás dopředu nazdobené, takže zanedlouho nám z nich vyrostly modré, žluté, červené a bílé hyacinty, které maminkám udělají určitě velikou radost. Odpoledne se trochu vyčáslilo, mezi mraky vykouklo i sluníčko, a tak jsme se vypravili na krátkou procházku. Po návratu z procházky jsme se domluvili, že večer budeme fandit našim hokejistům. Čekal je totiž první zápas na míst-



rovství světa. A abychom byli styloví, připravili jsme si vlaječky a transparenty. Někteří si namalovali vlaječky na tváře. Jen jsme to dodělali, už je tu večere. Večerní hygiena proběhla dřív než obvykle a rychle zasednout k televizi. Naši hráli moc hezky, ale góly dávali víc soupeři. První zápas jsme sice prohráli, ale to nevadí, my budeme fandit dál, vždyť už zítra hrají naši další utkání.

No to je už hodin! Rychle do postelí a krásnou dobrou noc.

Turnaj o pingl?

V sobotu bylo vstávání mnohem příjemnější, protože sluníčko se na nás usmívalo od samého rána. Dopoledne proběhl velký fotbalový turnaj o pingl. Že nevíte, co to je? Družstvo, které prohraje, obsluhuje při obědě vítěze. Utkání bylo dlouho vyrovnané a díky tomu i napínavé. Vyhráli nakonec vedoucí posílení o kluky z řad vedoucích letního tábora. A tak obsluha byla tentokrát na dětech, ale odplata prý bude sladká. Na odpoledne byla naplánována stopovaná, kde na děti čekala mimo jiné morseovka a další šifry, uzly a spousta dalších tábornic-

kých dovedností. Hru chystali kluci pro děvčata a potom naopak holky pro kluky. Krátce po obědě vyrazilo první družstvo. A kdo to vyhrál? Vlastně všichni, protože jsme se v pořádku vrátili do tábora, něco nového se naučili a všichni jsme si to užili. Čas letí jako splašený, přiblížil se večer a naše hokejisty čeká další utkání, no a my budeme opět fandit. Tentokrát jsme vyhráli, ale ne všichni se konce utkání dočkali. Celodenní pobyt na čerstvém vzduchu a pak teplý spacáček udělaly svoje. My, co jsme vydrželi, jsme si užili první výhru našich hokejistů a usínalo se nám líp než včera.

A už je tu neděle, a s ní i konec našeho pobytu na základně. Rychle dodělat věci, které jsme nestihli, sbalit spacáky, zabalit věci a pak přijde smutné loučení. Ale než to nastane, zbývá nám trochu času na několik her a po obědě už přijíždějí první rodiče. Tak ahoj v létě na táboře anebo na podzim na další víkendovce v Bukvici. Už teď se moc se těšíme.

*Zážitky dětí a vedoucích zaznamenal
Jiří Machula*



Výstava Židé v boji a odboji se zajímavými hosty



Zajímavá výstava, zajímavé téma a zajímaví hosté. To vše nabízela vernisáž výstavy „Židé v boji a odboji“, která se uskutečnila 12. května v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno, kam se přemístila ze Senátu parlamentu České republiky. Vzácným hostem vernisáže byl Ing. Jaroslav Poskočil, předseda skupiny odbojářů při Pražské židovské obci, který se ujal úvodního slova a navázal zajímavým vyprávěním vlastních zážitků z období druhé světové války.

Ve středu 20. května vážila dlouhou cestu, aby se podělila o zážitky spojené s obdobím II. světové války, paní Lea Skácelová, kte-

rá o nelehké době, kterou přežila jen díky záchraně německého šlechtice, vyprávěla žákům 8. a 9. tříd Základní školy Kopidlno. Zajímavou besedu doplnil dokument „Devět světů“ natočený v roce 2008 naší přední dokumentaristkou Olgou Sommerovou.

Výstava samotná je především připomínkou statečnosti lidí, kteří se v nepředstavitelně těžkých podmínkách holocaustu postavili proti nacistické moci, a ukazuje, že každý odpor proti zlu je nutný a dobrý. Kopidlno si nejen tímto způsobem připomnělo nedávné sedmdesáté výročí konce nejhoršího válečného střetnutí v lidských dějinách. (rh)

Bojovali na všech frontách, sborník v knihovně



Výstava Židé v boji a odboji, která proběhla v KVC, je výsledkem realizace širšího projektu, jehož součástí byla 1. mezinárodní konference historiků a vydání sborníku na totéž téma, obojí ve spolupráci s Historickým ústavem Akademie věd ČR a Institutem Terezínské iniciativy. Sborník vyšel pod názvem Bojovali na všech frontách. Obsahuje vzpomínky židovských vojáků a odbojářů z druhé světové války a můžete si ho půjčit v knihovně Kopidlno. (rk)

Dotace pro spolky mají teď přísnější pravidla

Spolky sdružující osoby se společným zájmem jsou jedním ze základů občanské společnosti. Spolky (dříve občanská sdružení) vznikají bez zásahu a vědomí místní samosprávy. Po svém ustavení však již souvislost se samosprávou mají – přispívají totiž k všestrannému vyžití občanů obce. Město Kopidlno již mnoho let finančně podporuje zájmovou činnost provozovanou prostřednictvím spolků i neformálních skupinek. Přestože finanční podpora není jediné, co město spolkům nabízí, chci se věnovat právě jí.

Již mnoho let poskytuje město Kopidlno na zájmovou činnost finanční příspěvky. Nebylo důležité, zda byly nazývány granty, nebo příspěvky, postup byl stejný: město vždy zveřejnilo výzvu k podávání žádostí s termínem a obsahem jejich podávání. Žádosti byly projednány v kontrolním výboru a radě města, a protože rozhodnutí o příspěvcích si vyhradilo zastupitelstvo, bylo právě ono tím orgánem, který měl konečné slovo v rozdělení částky několika set tisíc ročně. Před rozhodnutím zastupitelstva proběhla vždy kontrola

splnění povinností stanovených smlouvami o poskytnutí příspěvku za minulý rok.

Stejný proces byl zahájen i pro rok 2015. V listopadu 2014 stanovila rada termín pro podávání žádostí na konec ledna 2015. Žádostí se sešlo 17. Dříve než byly dokončeny kontroly využití loňských příspěvků, „spadla z nebe“ novela zákona o rozpočtových pravidlech, která do procesu rozdělování příspěvků výrazně zasáhla. Novela zveřejněná ve Sbírce zákonů 5. 2. 2015 nabyla účinnosti 20. února 2015 a přinesla mnoho otázek. Stanovila totiž mimo jiné, že prostředky poskytnuté územním samosprávným celkem komukoli na určitý účel jsou dotací, co musí žádost o dotaci obsahovat, pokud existuje „dotační program“ (něco jako naše „pravidla“), co musí obsahovat a že musí být zveřejněn minimálně 90 dnů. Na obcích nastalo všeobecné zděšení, protože nikdo nevěděl, jak naložit s již vyhlášenými „programy“, které samozřejmě neobsahovaly vše, co zákon ukládal, jak naložit s přijatými žádostmi, zda se v případě nevyhovění žádosti nebo při poskytnutí nižší než požadované dotace bude vydávat rozhodnutí.

Proces přidělování dotací není jedinou komplikací, kterou novela přinesla. Zákon nyní říká, co je porušením rozpočtové kázně a jak musí být řešeno. Například nepoužití dotace k účelu určenému smlouvou je porušením rozpočtové kázně. A tady je pro „naše“ spolky velké riziko! Mnohé spolky uvedly do žádostí několik účelů, na které budou prostředky od města používat, ale při vyúčtování pak předložily doklady jen k jednomu či dvěma z nich. A to by podle nových pravidel byl problém. Takže bylo jednáno s žadateli, aby se rozhodli, k čemu prostředky použijí, a podle výsledků jednání byly účely upřesněny a zúženy.

Na veřejném zasedání zastupitelstva konaném 11. května bylo schváleno poskytnutí dotací a uzavření veřejnosprávních smluv s jednotlivými spolky. Postupně budou uzavírány smlouvy a dotace odesílány či předávány příjemcům, kteří budou moci předložit vyúčtování i na výdaje učiněné od začátku roku, tj. před poskytnutím dotace.

Lenka Kropáčková

Víla Komolína v knize pro nejmladší děti



V srpnu letošního roku vychází další kniha Ilony Pluhařové pod názvem *O popletené víle Komolíně*. Přináší vyprávění s novou postavíčkou, která je částečně zasazena mezi hrdiny z předchozích knih (*O skřítku Stulíkovi*; *Stulík a Silenka*). Víla Komolína by měla potěšit zejména čtenáře z mateřských škol a mladší školní čtenáře. Zamotaná kouzla, čary a máry zlých čarodějů či odhalování záhad otevírají pohádkový svět dobrodružství a napínavých příhod. Pro chytré hlavičky připravily pohádkové postavíčky také hádanky a úkoly.

A pokud víla Komolína opět něco nezmo-
tá, budeme se s ní moci seznámit již v průbě-
hu prázdnin či na začátku nového školního
roku. (kl)

Poděkování a prodej vyřazených knih



Děkuji žákům druhého stupně ZŠ za jejich práci pro knihovnu při třídění a přenášení vyřazených knih.

Připomínám, že stále pokračuje burza vyřazených knih za 5 Kč. Knihy jsou pro vás připraveny na regálech a seřazeny podle abecedy. Seznam knih je k dispozici fyzicky v knihovně a elektronicky na www.knihovnakopidlno.webk.cz.

Romana Komárková

Spisovatelka Hana Marie Körnerová o kopidlenské knihovně

Knihovna v Kopidlně mě potěšila nejen novým, ale především velice útulným interiérem. Mám ráda malé, tak trochu domácí knihovny s nezaměnitelnou vůní knih. Čtenář tu není jen anonymním zákazníkem jako ve velkých kulturních zařízeních, ale dobře známou osobou, k níž chováme přátelské city. Víím, o čem mluvím, v jedné takové malé knihovně jsem vyrostla. A podobný pocit jsem měla i u vás v Kopidlně. Beseda v komorním prostředí byla moc milá, probrali jsme nejen literární tvorbu a situaci na českém knižním trhu, ale i život jako takový. Doufám, že čtenáře a posluchače těšilo naše povídání stejně jako mě.

Srdečně zdravím. Hana Marie Körnerová



Hana Marie Körnerová besedovala s návštěvníky knihovny v Kopidlně v rámci akce Březen, měsíc čtenářů.



Pohádková knihovna přivítala družinu



První dubnové odpoledne navštívili děti z druhého oddělení školní družiny místní knihovnu, kde na ně čekala velká pohádková soutěž. Děti si nejdříve povídaly s paní knihovnicí o známých pohádkových autorech pocházejících z našeho kraje. Pohádkovou rozvíčkou bylo hádání názvů známých pohádek, kde děti bystře reagovaly na přečtené úryvky. Dále následoval všeobecný pohádkový testík. V další části děti doplňovaly dvojice pohádkových bytostí. Asi nejtěžší částí se ukázala pohádková tajenka ukrývající známou dětskou ilustrátorku He-

lenu Zmatlíkovou, ale i s tím si děti dokázaly poradit.

Výsledky byly velmi vyrovnané, což svědčí o tom, že pohádky jsou u dětí stále velmi oblíbené. Překvapivě na 1. místě skončila skupinka dívek z 1. a 2. třídy (A. Červinková, A. Myšková, S. Borde, T. Honzíkova). Na krásném 2. místě se umístily dívky z 3. třídy (B. Červinková, N. Slavíková). 3. místo obsadili chlapci ze 4. a 5. třídy (J. Koutník, J. Navrátil).

V závěru byly děti za své snažení odměněny krásnými cenami. (rk)

Kopidlno s básníkem Jiřím Žáčkem na veletrhu Svět knihy v Praze

Dne 15. 5. 2015 se členky Literárního kroužku kopidlenké základní školy zúčastnily pod vedením paní učitelky Ilony Pluhařové exkurze na veletrh Svět knihy, který se koná každoročně na pražském výstavišti v Holešovicích. Ke kopidlenké výpravě se připojili také spisovatel Václav Franc a redaktor Kopidlenkých listů Martin Žantovský.

Hostem letošního knižního veletrhu se stal tentokrát Egypt a jeho literatura, ale také expozice ostatních zemí měly návštěvníkům

co nabídnout. Kromě prohlídky hlavních výstavních expozic a nákupu knih jsme zhlédli mnoho doprovodných programů. Zazpívali jsme si například se Zdeňkem Svěrákem a Jaroslavem Uhlířem jejich známé písně a následně proběhla autogramiáda společně vydaných knih této známé autorské dvojice, k nimž patří například Zpěvník ke knize; Tři bratři; Když se zamiluje kůň aj.

Velmi nás zaujalo setkání s básníkem Jiřím Žáčkem, jenž zájemcům rovněž podepisoval

své vydané knihy. Z dalších zajímavých osobností jsme se setkali například se spisovatelem Ivo Fenclem a Janem Řehounekem. Celou výpravu provázela po celý den skvělá nálada a během některých akcí jsme se často i od srdce zasmáli.

Z Prahy jsme si kromě mnoha zajímavých knih odvezli především nezapomenutelné zážitky, které pan redaktor Žantovský zachytil zkušeným okem svého fotoaparátu.

Ilona Pluhařová



Co řekly o exkurzi členky Literárního kroužku

Na knižním veletrhu mě zaujalo, že jsme potkali herce Lukáše Hejlíka, Martina Stránského a Jiřího Dvořáka. Lukáš Hejlík hraje v seriálu Ordinace v růžové zahradě 2, Martin Stránský v seriálu Doktoři z Počátků a Jiří Dvořák ve Svatbách v Benátkách. Měli jsme možnost vidět pana Svěráka a Uhlíře, s kterými jsme si zazpívali písničky. Do našich zakoupených knih jsme získali podpis od Jiřího Žáčka. Na knižním veletrhu se mi moc líbilo, strávili jsme tam celý den. Podle mého názoru si tam každý našel alespoň jednu knihu, která ho zaujala. I já jsem objevila knížky, které obohatily moji knihovnu.

Kristýna Černovská

Na exkurzi našeho Literárního kroužku do Prahy, kde se konal knižní veletrh, jsem se velmi těšila a moje očekávání taky naplnila. Celkově jsem si to moc užila, ale nejvíc jsem měla radost z nových knížek. Skoro celý den jsme chodili po stáncích, které patřily různým nakladatelstvím, a že jich nebylo málo :). V průběhu dne jsme se zúčastnili dvou autogramiád: pana Zdeňka Svěráka a Jiřího Žáčka, kteří se nám podepsali do našich knih. Po páté hodině už jsme byli u vlaku seřazení s naplněnými taškami a cesta zpátky nám ubíhala rychle, protože nikdo nespustil oči ze svých stránek.

Dominika Forbelská

Na knižním veletrhu v Praze jsme strávili celý den. Mně se nejvíce líbilo, když jsme potkali české herce. Například Martina Stránského, kterého jsme mohly vidět v seriálu Ordinace v růžové zahradě 2 nebo v seriálu Doktoři z Počátků. Dále jsme tam také potkaly Lukáše Hejlíka, který ztvárňuje v seriálu Ordinace v růžové zahradě 2 Jáchyma Kalinu :), a známého herce Jiřího Dvořáka, který hraje Ivana v seriálu Svatby v Benátkách. Dále jsme si zazpívali se Zdeňkem Svěrákem a Jaroslavem Uhlířem. Veletrh se mi líbil, ale byla jsem unavená na smrt.

Nikola Fejfarová

Obnovené Čarodějnice ve Pševsi

Po několika letech se mládežníci ve Pševsi rozhodli obnovit tradici pálení „čarodějnic“. Letos byla akce na obnoveném hřišti u požární zbrojnice. Týden předem se na tomto místě kupila hromada roští určená ke spálení.

Ve čtvrtek 30. dubna se již před devatenáctou hodinou obyvatelé scházeli na určeném místě, kde je vítala reprodukováná hudba. Ještě nebylo dvacet hodin a byla zapálena hranice, na jejímž vršku byla připevněna vycpaná čarodějnice. Kdo si chtěl opéct buřtu, měl možnost to udělat na ohýnku, který k tomu byl určený. A kdo nechtěl opékat, mohl si zakoupit uzenou klobásu. Na zapití bylo pro děti nealko a pro dospělé pivo.

Protože počasí bylo chladné, od dvacátých hodin se účastníci začali rozcházet. Přesto si ale myslím, že akce byla vydařená a mládežníkům za ni patří dík. Jen je škoda, že účast nebyla větší.

Jana Čtvrtečková

Když se řekne Kopidlno...

Prezident Miloš Zeman pro Kopidlenké listy

Nejprve přijměte moji omluvu, že Vám zasílám odpověď až nyní. Zpoždění bylo zapříčiněno opravdu velmi nabitým programem pana prezidenta.

Anketní otázka, kterou jste panu prezidentovi zaslal, v pozitivním slova smyslu vybočuje z rámce dotazů, které na Pražský hrad mívá.

Nyní tedy odpověď pana prezidenta do ankety:

Když se řekne Kopidlno, první, co mi vytane na mysl, a nebude to znít možná příliš originálně, je kniha Aloise Jiráska *Temno* a postava myslivce Tomáše Svobody, který má ve Vašem městě pomník. Alois Jirásek se tak vlastně přičinil o propagaci Vašeho krásného města.

Tomáš Svoboda byl pro svou víru prohlášen za kacíře a popraven. Tento příběh, který je spjat s Kopidlnem, je výzvou i pro dnešek. V čem? Říká nám, že si musíme umět stát za svým názorem, nebát se protivenství, zachovávat si čest.

S přáním všeho dobrého

Jiří Ovčáček

ředitel Odboru tiskového a tiskový mluvčí
prezidenta republiky

Černá labuť a jiná překvapení jara v Mlýnci

V krátkém článku bych vás ráda informovala o novinkách z jarního Mlýnce.

I když „kde jsi, jaro, kde jsi?“ jsme volali ještě na konci března. A to když poslední březnový den všechny překvapil sněh.

A nejen ten se dokázal postarat o fantastické překvapení. Velký rybník Zrcadlo navštívila černá labuť. Podle ornitologů zřejmě ulétla z nějaké chovné stanice. Nezdřela se u nás dlouho a vidět byla i v Jičíně a blízkém okolí.

Než jsme se nadáli, byly Velikonoce. Velikonoční pondělí bylo sice studené, ale malé koledníky nic neodradilo a jako každým rokem si vykoledovali plné košíčky dobrot a malovaných vajíček.

Za zmínku určitě také stojí, že po vzoru kopidlenského Kopísku se domluvily čtyři děti ze SDH Mlýnec a společně s jedním tatínkem obešli vesnici a blízké okolí, kterému odlehčili od odpadků. Měli plné dva pytle! Na dětskou všetečnou otázku, proč to

ale lidé dělají a vyhazují odpadky jinde než do košů, popelnic nebo kontejnerů, se ale odpovídá těžko! Proč???

30. dubna se pak, ostatně jako již tradičně, konalo pálení čarodějnic u hasičárny.

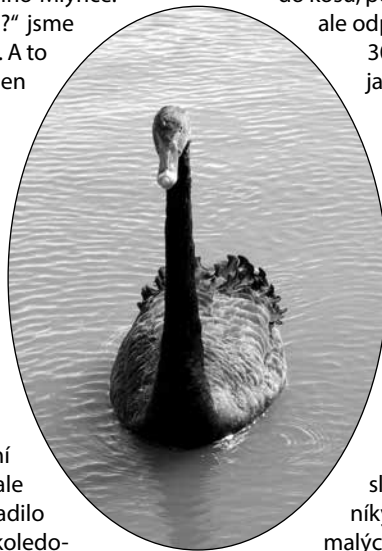
Děti si tak pod dohledem dobrovolných hasičů upálily své vlastnoručně vyrobené čarodějnice.

V pátek 1. května bylo „Vítání ptačího zpěvu“. Letos se v rekordním množství 52 lidí vydala skupina nadšenců na okruh okolo rybníka Zrcadlo. Pod vedením pana Šoltýse z Jičina jsme slyšeli zpívat slavíky, rákosníky, cvrčilký a mnoho další malých pěvců. Za rybníkem měl natažené sítě pan Smolík z Kopidlna, který zde kroužkoval chycené opeřence, které pak vypouštěl zpět do volné přírody.

Za účasti paní Vaňkové ze záchranné stanice z Pátku u Poděbrad si mohly děti vypustit například již uzdravenou poštolku.

A takové bylo jaro v Mlýnci...

Hana Lhotáková



S Kopískem po Českém ráji

V sobotu 23. května se Kopísek vydal na výlet za krásami Českého ráje.

Spolek o pořádání akce informoval s předstihem ve snaze přilákat širokou veřejnost, zapojili se však pouze tři nečlenové z celkového počtu 11 turistů. Počasí bylo na výlet přímo stvořené a nic nebránilo odjezdu vláčku k cílové stanici Sedmihorky. Odtud jsme vyrazili po zelené na Hrubou Skálu, kde jsme si z ochozu věže na nádvorí vychutnali nádherný výhled na Tros-

ky a okolí. Pokračovali jsme po vrstevnici na Trosky, cestou obdivovali skály a přírodu kolem. I přes časovou tíseň jsme stihli plánovaný odjezd vlaku ze stanice Ktová a příjemně unaveni se vydali domů. Výlet se všem moc líbil a příští rok rozhodně pojedeme znovu, třeba do Prachovských skal.

Pojedte s námi a nechte se unést jako my krásami Českého ráje.

Za OS Kopísek Lenka Nováková

S Vladimírem Drncem v zajetí hudby

V padesátých letech minulého století prožívalo kopidlenské ochotnické divadlo jedno z vrcholných období svého mnohalejšího vývoje. V hudebně dramatickém oboru byla tato etapa spjata s osobnostmi Karla K. Chvalovského a jeho spolupracovníka a následovatele Vladimíra Drnce.

Měl jsem štěstí, že jsem se mohl – byť skromnou měrou – podílet na bohaté činnosti Vl. Drnce.

ve zpěváky a hudebníky. Mohl se také plně spolehnout na obětavou pomoc korepetitorky paní Libuše Vavřínové.

Hubička je dílo po všech stránkách vynikající. To platí již o libretu, které podle povídky Karoliny Světlé za skladatelovy účasti napsala Eliška Krásnohorská. Autorka oprostila příběh od četných podrobností předlohy a dala ději potřebný spád a dramatický účín.

Mladý vdovec Lukáš, který se před časem

Po vypětí z uvedení dvou oper se Vl. Drncem obrátil k žánru méně náročnému, k operetě. Nejprve zvolil dílo svého oblíbeného R. Piskáčka Perly panny Serafinky. Děj operety se rozvíjí kolem příběhu chudé schovanky, obviněné z krádeže vzácného šperku (hrála ji N. Formanová-Vaníčková) a jejího zastávce, mladého hraběte, který přijel inkognito na kontrolu zděděného panství (hrál p. J. Beneš a jednou jako



Tyl: Lesní panna. Hostinský Pinta (J. Šíp), učitel Slovičko (K. Štefek)



Jak přišla basa do nebe (K. Štefek)

Již si nevzpomínám, kdy přesně jsme navázali spolupráci, ale vím, že jsme se rázem stali dobrými kamarády.

Vláda právě začal studovat Blodkovu operu V studni a hledal sboristy. Stal jsem se přirozeně jedním z nich. Ač jsme byli nejrozličnějšího věku, povolání, vzdělání a názorů, kouzlo Drncovy osobnosti a jeho nadšení nás zcela získalo a stmelilo. Ve sboru panovalo přátelské ovzduší, radost ze zpěvu a společná snaha po dosažení co nejlepších výsledků¹⁾.

Po Blodkově opeře V studni, v níž i sbor podal kvalitní výkon, se Vl. Drncem pustil do ještě náročnějšího úkolu, do Smetanovy Hubičky. Bylo v tom mnoho odvahy i důvěry

pod nátlakem rodičů vzdal své milované Vendulky, přichází požádat o její ruku. Štěstí snoubenců je však nečekaně zkaleno vzájemným sporem: Vendulka Lukášovi odpírá až do svatby polibek, aby ctila památku jeho zesnulé ženy. Smetanova podmanivá hudba tu v jímavých, tu v dramatických scénách sleduje průběh roztržky, kterou oba mladí bolestně prožívají a kterou s nimi sdílí i jejich okolí.

Vzpomínám, jak na nás, sboristy, Smetanova hudba působila, jak jsme spolu se sólisty „žili“ příběhem, jak jsme byli uchvázeni přesvědčivým vyjádřením nejniternějších citů postav a dokonalou charakteristikou osob i situací. Byly to hluboké, nezapomenutelné zážitky.

host K. Šašek). Svěžími pěveckými čísly obohacuje děj mladý komický pár (pí Hrdinová a p. Machek). Nezbytnému starému komickému páru vévodila Baruška paní F. Jenčkové. Já jsem hrál jejího nápadníka, četbou rytířských románů popleteného postilionu Blažeje. Obsazení těchto rolí měl Vláška usnadněno, neboť před časem jsem ve Štolbově veselohře Na letním bytě hrál ušlápnutého manžela právě paní Jenčkové. Díky majestátní postavě a vynikajícímu komediálnímu talentu mé partnerky jsme u publika (jak si Vláška ve svých vzpomín-

pokračování na straně 27

pokračování ze strany 26

kách poznamenal²⁾) vedle N. Formanové sklídili největší úspěch.

Společně s VI. Drncem jsme poté připravili Tylovou hru se zpěvy Lesní panna aneb Cesta do Ameriky. Hra pojednává o učiteli Slovičkovi, který nespokojen s nuzným životem se dá lákat vidinou snadného zbohatnutí v Americe. Opustí svou milou Terezku a vydá se s rodinou hostinského Pinty a židem Morelesem do zámoří. Nešťastné Terezce slíbí lesní panna, že bude nad pobloudilým bdít a zároveň zkoušet jeho věrnost. Vystěhovalci se přesvědčí o bláhovosti svých nadějí a kající se vrací do vlasti.

Učitele Izidora Slovička jsem si zahrál já, Terezku Jarča Rybová, hostinského Barnabáše Pintu osvědčený J. Šíp, Terezčina otec p. Masák, Taussiga p. Trnka, Morelese p. Liněk a lesní panny sl. K. Svobodová a H. Čápková. Hudební stránku obstaral VI. Drnc. Korepeditorem byl tentokrát p. F. Vacek.

O rok později jsem dostal menší roli muzikanta v úsměvné hře M. Kubátové Jak přišla basa do nebe. VI. Drncem ve svých vzpomínkách uvádí, že velké uznání v této hře získali paní F. Jenčková, p. J. Machek, J. Svoboda, VI. Hloušek, M. Krupičková, J. Hronek a F. Jůdl³⁾.

Dostal jsem také příležitost k uplatnění při několika koncertech.

VI. Drncem uvedl v rámci Roku české hudby 1954 koncert s názvem Nejkrásnější melodie. V bohatém programu účinkovali smíše-



Perly panny Serafinky. Baruška (Fr. Jenčková), Blažej (K. Štefek)

ný sbor, V. Kořínek, J. Švehlová s J. Runčíkem, J. Machek, N. Formanová, M. Formanová, Z. Siegelová, J. Tuček a M. Vovsová, kteří přednesli skladby B. Smetany, A. Dvořáka a V. Blodka. Největší úspěch měli J. Tuček a N. Formanová s áriemi z Dvořákovy Rusal-ky a Z. Siegelová, M. Formanová a J. Tuček se scénami z Blodkovy opery V studni. Já jsem přispěl přednesem básní J. Vrchlického a V. Hála⁴⁾.

Rád vzpomínám i na úspěšný koncert v Dětenicích, kde účinkovali Z. Siegelová, N. Formanová, J. Tuček, J. Machek, hudební skladatel Břetislav Finke z Dětenic a samozřejmě klavíristka pí L. Vavřínová. Na jednotlivá čísla programu a jejich interprety se již nepamatuji⁵⁾. Ale protože jsem program uváděl a každé číslo se snažil zařadit do kontextu skladatelova díla, případně do širších společenských souvislostí, leccos mi z toho v paměti utkvělo. Myslím, že na programu byla např. ukázka z Rossiniho Lazebníka sevillského, protože jsem tehdy připomínal Beaumarchaisovu hru o Figaroví, která se – ve zmírněné podobě – stala předlohou libreta jmenované opery. Podobně jsem se snažil přiblížit i název Dvořákovy opery Jakobín a další.

Na tomto koncertu jsem se uplatnil i jako zpěvák. Zazpíval jsem píseň Triqueta Jaký to překrásný je den ze slavné opery P. I. Čajkovského Evžen Oněgin. Opera, jejíž libreto vytvořil podle Puškinova románu ve verších sám skladatel, má tři dějství, v nichž se rozvíjí příběh Oněgina a Taťany.

Druhé dějství opery se odehrává na domácím plesu, uspořádaném k oslavě Taťanina svátku. Na plesu se díky Oněginovu provokativnímu chování vytvoří napětí, které vede k souboji Oněgina s Lenským a k Lenského smrti. Právě do tohoto dějství Čajkovskij zakomponoval vystoupení (jinak zcela epizodní postavy) Francouze Triqueta, který se společností vnutí oslavnou písní na Taťanu. Jeho výstup, nepostrádaající komické rysy, zřejmě skladateli umožnil poněkud odlehčit k tragédii spějící děj.

A byla i další veřejná vystoupení a s nimi další zážitky.

Těch několik let, kdy jsem se díky VI. Drncovi plně a s nadšením oddával hudební činnosti, patří k nejhezčím obdobím mého mládí, prožitého v Kopidlně.

Karel Štefek

Poznámky:

- 1) VI. Drncem oceňoval zvláště paní Macákovou, Páskovou a Štěpánkovou jako nejspolehlivější opory ženské části sboru. V. DRNEC, Moje vzpomínky, I, s. 35
- 2) Tamtéž, s. 26
- 3) Tamtéž, s. 29
- 4) Tamtéž, s. 22–24
- 5) Tamtéž, s. 28. VI. Drncem uvádí pouze jména účinkujících; program nikoli.

O autorovi příspěvku



Doc. PhDr. Karel Štefek, CSc., se narodil 22. prosince 1931 v Jičíně. Šťastné dětství prožil v Kopidlně.

Po válce nastoupil na jičínské gymnázium, kde maturoval v roce 1951. Ve volném čase se aktivně zapojil do Junáka, kterého v Kopidlně tehdy vedl František Karpíšek. Stal se jedním z pomocníků kopidlenského knihovníka, řídícího učitele, Jana Holana a později po něm funkci knihovníka převzal. Studium filozofie a historie ukončil státní závěrečnou zkouškou na Filozoficko-historické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 1955. Hodně se v tomto čase věnoval ochotnickému divadlu. Byl zaměstnán v Jičíně jako osvětový pracovník. Později působil jako středoškolský učitel dějepisu a občanské výchovy na SVVŠ, dnešním Lepařově gymnáziu v Jičíně.

V roce 1960 byl přijat na Pedagogický institut v Hradci Králové (později Pedagogická fakulta, nyní součást Univerzity Hradec Králové), kde působil jako odborný asistent a později jako docent až do odchodu do důchodu.

Věnoval se teoretickým otázkám historické vědy, dějinám dějepiscetví, filozofii dějin a teorii vyučování dějepisu. Uveřejnil řadu odborných prací a učebních textů.

S manželkou vychovali dvě dcery a jednoho syna. Po odchodu do důchodu se hodně věnuje svému městečku z dětství – Kopidlně. Ve spolupráci se svými přáteli, zvláště spolužákem Mirkem Vystrčillem, píše pro Kopidlenské listy vzpomínkové a odborné články o významných osobnostech Kopidlna.

(osu)

Ze vzpomínek dirigenta a hudebního skladatele Vladimíra Drnce

V hudebním archivu Vladimíra Drnce, uchovaném díky paní Zdeně Drncové, je kromě četných partitur a dalších hudebnin a obsáhlé textové a fotografické dokumentace hudebně-dramatických vystoupení divadelního souboru uložena rozsahem nevelká, ale pro poznání dirigentova působení velice významná složka jeho vzpomínek. Jde o strojopis formátu A5, který má dva díly. První má 36,

druhý, zřejmě nedokončený, má pouhých 7 stran a je nedatovaný. Text obsahuje velké množství dnes jinde nedostupných faktů.

Z Drncových vzpomínek uveřejňujeme několik ukázek, které vypovídají o rozsahu a náročnosti dirigentovy práce.

V textu jsme provedli pouze drobné úpravy v souladu s dnešní pravopisnou normou.

Vladimír Drnec: Moje vzpomínky – I

1. ČÁST (str. 1–5)

V té době zakládá Karel K. Chvalovský na naší škole velký žákovský orchestr, který má padesát členů, a začíná se nacvičovat jeho dětská opereta DO SVĚTA. Ovšem opereta bez hudebního doprovodu by se asi těžko dělala, a tak vzniká i ustavení orchestru dospělých, který má taktéž padesát členů. Tento orchestr, ovšem ne celý, hrál nás tehdy šestnáct, doprovází 24. a 25. III. 1940 pod taktovkou Karla K. Chvalovského, v režii K. Brožka operetu K. Kyncla V TOM NAŠEM KOSTELÍČKU...

Po úspěšném provedení této hry, zakládá Karel K. Chvalovský velký pěvecký sbor, který potom společně s orchestrem dostává název:

HUDEBNÍ A PĚVECKÝ SPOLEK HILMAR.

Nu a je tady 17. listopad roku 1940, kdy se toto těleso poprvé představuje úspěšně kopidlenské veřejnosti velkým instrumentálním a vokálním koncertem, na kterém účinkoval jako host barytonista ND z Prahy, Zdeněk Otava, violoncellista Jaroslav Chvalovský, člen orchestru FOK Praha, dále pak Václav Kořínek, kopidlenský rodák housle a pochopitelně dirigent Karel K. Chvalovský.

Přichází 11. a 12. leden 1941 a v sále sokolovny zaznívá pod vedením Karla K. Chvalovského klasická opereta Franze Schuberta DŮM U TŘÍ DĚVČÁTEK. Zde dominovali JUDr. Fiala, Jos. Tuček, Jos. Bareš, dále pak Miluška Vavříková, Jiřina Riegerová a Libuše Marková. Téhož roku přednesl velký orchestr SLOVANSKÉ TANCE od Ant. Dvořáka, které taktéž řídil Karel K. Chvalovský.

Dne 25. a 26. prosince 1941 na sále u nádraží zazněly HILMAROVY POLKY v úpravě Karla K. Chvalovského?...

Rok 1942 byl vlastně rokem dětí. Tady se poprvé představil dětský orchestr v překrásném programu... Všechny skladby pro

tento mladý orchestr upravil Karel K. Chvalovský.

Dalším překrásným dílem tohoto autora byla dětská opereta PRO BLAHO VLASTI. Hrály děti obou škol z Kopidlno a byla provedena 4., 5., 6. dubna a 2. a 3. května 1942 v sokolovně.

9. srpna 1942 mají premiéru Chvalovského KUKAČKY. U jejich zrodu jsem stál. Šly opravdu velmi rychle na svět. Autor měl hotové libreto i klav. výtah ani ne za měsíc. Motivy TO JSOU TY KUKAČKY, nebo LESY ŠUMNÉ, LESY MĚ jsou opravdu velmi zdařilé. Kukačky kukaly dlouho v celém okolí. Líbily se pro svůj vtip a pěknou hudbu.

Jindřich Karpíšek napsal pro Karla K. Chvalovského libreto k pohádce KOUZELNÁ PÍŠTALKA. Chvalovský ji zhudebnil a měla premiéru v roce 1943. Taktéž hrály děti.

Ale přichází 18. prosinec, den, kdy stál Karel K. Chvalovský v Kopidlno za dirigentským pultem naposledy. Rozloučil se velkým koncertem, na kterém účinkovala Míla Vavříková, altistka Kühnova pražského sboru, kopidlenská rodačka, odborný učitel Frant. Čejka baryton, pěvecký sbor, orchestr a Václ. Kořínek housle. Já jsem hrál Concertino Es dur od K. M. Webera pro klarinet a klavír. Doprovázel mě dirigent K. K. Chvalovský...

Když jsem se s Karlem K. Chvalovským loučil, bylo mi všelijak. Jak by také ne. Vždyť jsem s ním byl stále ve styku, navštěvoval jsem ho při soukromé výuce o harmonii, psal noty pro sbory, orchestr, byl to můj opravdový přítel.

Až se vrátíte opět domů, vedte to tady za mne. Byla by to škoda, jen tak to nechat. To byla slova K. K. Chvalovského, když jsme si spolu při loučení podávali ruce. A já jsem ho neklamal.

(pokračování příště)

Ani úraz nepokazil divácký zážitek



Divadelní představení, které v místní sokolovně představila agentura Famílie herečky Jany Šulcové, se hrálo v sobotu 16. května od 19 hodin. Hra Velký holky nepláčou o přátelství mezi čtyřmi ženami různých věkových kategorií a společenských postavení pobavila přítomné diváky vtipnými dialogy. I přes jen pár hodin čerstvý úraz představitelky hlavní role Jany Šulcové podala herečka skvělý výkon, který byl v závěru odměněn potleskem, ten však nepatřil jen Šulcové, ale i Vendulce Křížové, Daně Batulkové, Veronice Jeníkové a pánům Marcelu Vašínkovi a Liboru Hruškovi. (rh)



Nové informační tabule v Kopidlno

Turistické informační centrum Kopidlno zahájilo v květnu svoji druhou sezónu. Opět je pro návštěvníky vybaveno prospekty hradů a zámků, nabízí mapy, cyklomapy, tipy na výlety, informace o kulturních a společenských akcích v regionu Český ráj a mnoho jiných zajímavých informací.

Díky získané dotaci na rozvoj turistických informačních center v Královéhradeckém kraji bude instalován na Hilmarově náměstí přehledný rozcestník pro návštěvníky našeho města. To však není jediná investice do navigačních systémů a informačních cedulí. V průběhu měsíce června by mělo dojít k instalaci celkem čtyř informačních tabulí u historických staveb v našem městě, které jsou předem určeny a jimiž jsou kostel sv. Jakuba Většího, Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno (dříve muzeum), zámek a budova Základní školy Kopidlno v ulici Tomáše Svobody. (rh)

Mlýnecká škola za doby působení Aloise Koudelky

Nesporně silnou osobnost mlýnecké historie 50. až 70. let byl jistě pan řídící Alois Koudelka. Jeho působení na škole, ale i v obci v mnoha funkcích společenských i politických, zanechalo v obci své nesmazatelné stopy. Vzpomeňme ze zápisů ve školní kronice jeho příchodu na školu a stav, v jakém ji našel. Jeho osobitý způsob komunikace a schopnost dávat lidem dohromady přispěly k rozvoji společenského života ve Mlýnci za jeho působení na místní škole.

„Na školu v Mlýnci jsem byl ve funkci řídícího učitele ustanoven od 1. září 1956. Do té doby jsem působil na školách okresu semilského a jičínského. Do Mlýnce přicházím z pozice ředitele národní školy v Osenicích.

Narodil jsem se 8. června 1905 v Radimí u Jičína. Do Mlýnce přicházím s manželkou Emilií, rozenou Novotnou z Osenic, a dvěma dospělými a zaopatřenými dětmi, které za námi velmi často dojíždějí. Dcera Hana je vdaná, působí jako učitelka na škole v Domousnicích. Syn Vladimír je elektrostrojní železniční inženýr působící v Nymburce. V současnosti je mi 52 let, s úmyslem, že zde za předpokladu dobrého zdraví dokončím svoji učitelskou dráhu.

Mlýneckou školu jsem převzal od posledního ředitele školy Milana Veselého. Během posledních pěti let se na mlýnecké škole vystřídalo několik mladých učitelů, dojíždějících denně do zaměstnání ze svých vzdálených domovů. Na škole byl velmi malý počet žáků, takže nebylo jasno, zda bude škola i v příštím školním roce ponechána v provozu, či dojde k jejímu zavření.

Po válce působil na škole v mé funkci nejdelší Alois Vondráček, člověk nešťastný a nemocný. Po svém duševním zhroucení odešel předčasně do důchodu. Tato vzniklá situace a mnohé další vlivy se podepsaly na tom, že se škola nacházela ve velmi neutěšeném stavu. Bezprostřední okolí školy bylo zanedbané, zarostlé křovinami a plevellem, školní zahrada byla zpustlá. Vnitřní uspořádání školy, zvláště její 1. patro, bylo zanedbané, sešlé a zastaralé. Vnější omítka školy je ve velmi špatném stavu. Proto bylo pro mne prvním úkolem zorganizovat co nejdříve opravu a renovaci prostor potřebných k výuce a životu ve školní budově.

V této chvíli je třeba vyjádřit uznání místní samosprávy – místního národního výboru, straně, představenstvu místního JZD



Alois Koudelka (na snímku vlevo, vedle své manželky Emilky) svým humorem nezkalil žádnou zábavu. Jako na fotografii z výletu do Krkonoš v roce 1972 s p. Kubánkem a Špicarem. Můžete hádat, co si to ti pánové v kukátku prohlížíjí...

a všem občanům za zájem a podporu mého snažení. Místní lidé takto projevovali radost, že se našel někdo, kdo se chce trvale věnovat výuce a dát školní budovu do pořádku. Za pomoci místních byl připraven učitelský byt. Doveden elektrický proud pro zřízení elektrického vytápění a další rozvod pro osvětlení. Všechny místnosti byly vymalovány. Okna i dveře byly opatřeny novým nátěrem. Do budovy byl ze studny na dvoře zřízen vodovod. Všechny tyto opravy si vyžádaly značných finančních nákladů. Předseda místního národního výboru Alois Vonka, t. č. ve funkci poslance Národního shromáždění, velmi ochotně a s nevšedním zájmem zajistil potřebné finanční prostředky. Místní JZD, pod vedením předsedy Františka Války, pracovníky své přidružené výroby provedlo potřebné práce. Během jediného školního roku se podstatně změnil technický stav budovy a celého jejího okolí.

Pro nový školní rok je plánováno rozšíření školního pozemku a oplocení čelní části kovovým plotem s betonovou podezdívkou.

Žáků v novém školním roce bylo pouhých 10 (po dvou v každém z postupných ročníků). Vyučování při takto malém počtu žáků přinášelo své potíže. Škola byla ponechána v provozu jen proto, že počet žáků v příštích ročnících bude stoupat. V současnosti je v obci 32 dětí předškolního věku. Jen v roce 1956 se jich narodilo 11.

Během školního roku byl zdravotní stav docházejících žáků vcelku uspokojivý. Ne-

vyskytlo se žádné vážné onemocnění. Během školního roku byla provedena velmi důkladná prohlídka žáků dětským lékařem a třikrát prohlídka chrupu. Školní docházka byla uspokojivá. Žáci i jejich rodiče dbali příkladně, aby nepřítomností dětí ve škole nebylo vyučování narušováno.

V průběhu roku byly uskutečněny školní slavnosti, s využitím školního rozhlasu. V obci není hostinec a ani jiná společenská místnost ke shromažďování většího počtu lidí. Proto se veškeré oslavy k významným událostem dají konat pouze ve školní třídě nebo v úřadovně místního národního výboru, která je též umístěna ve školní budově.

V květnu byl uskutečněn školní výlet do Prachovských skal. Byl to zdařilý výlet, který zanechává v žácích trvalou vzpomínku. Žáci během školního roku pilně spořili na výherní vkladní knížky. Při jarním losování se usmálo štěstí na žákyni Haničku Seidlovou, která vyhrála 860 Kč a koupila si za ně pěkné dámské kolo.

Nově byly uspořádány školní i žákovská knihovna. Kabinetní sbírky jsou v uspokojivém stavu, zánovní a v dostatečném množství. Zařízení kabinetu je vyhovující a sbírky jsou dobře uskladněny.

Školní rok proběhl bez rušivých zásahů. Většina občanů pracuje v místním JZD. Zbývající soukromě hospodařící zemědělci jistě brzy také do JZD vstoupí. Lidé v Mlýnci jsou pracovití a vinou mimořádně obtížného katastru zdejší obce zatím nedosahují lepších výsledků ve svém hospodářství.

V květnu proběhly volby do místních národních výborů. I v naší obci byl zvolen nový 11členný místní národní výbor. Předsedou byl opět zvolen Alois Vonka. Tajemníkem byl zvolen pisatel těchto řádků. V bohatém programovém plánu je pamatováno i na školu. Je třeba věřit, že jeho naplněním se naše škola zařadí mezi dobré školy jičínského okresu.

Školní rok skončil v obvyklém termínu. Dva naši žáci – Lubomír Novák a Ladislav Vodička – s ukončením povinné školní docházky na národní škole postoupí do 6. ročníku Osmileté střední školy v Kopidlně. Oba jsou to žáci s dobrým prospěchem. Do prvního ročníku nově vstoupí Miroslav Kout a Jarmila Štajnerová.

Vzpomínky na působení A. Koudelky ve Mlýnci budou pokračovat v dalším čísle Kopidlenkých listů.
(osu)

Dva proslovy, které dělí 70 let

Sedmdesát let dělí dva proslovy, které zazněly v Kopidlně při dvou oslavách vítězství spojenců nad Německem ve 2. světové válce. Ten první slyšeli účastníci oslav 13. května 1945, druhý pak zazněl 18. dubna 2015 v rámci vzpomínky na události před sedmdesátí lety. Čtenáři tak mají možnost srovnat

tehdejší a současnou rétoriku a posoudit, v čem se atmosféra čerstvě nabyté svobody liší od dnešního vnímání dějinných událostí.

V roce 1945 byl řečníkem František Pásek, předválečný starosta Kopidlna. Letošní proslov přednesl Petr Novotný z Veteranen klubu Budčeves, s koncepcí textu pomohl

Jiří Plachý ze Slavhostic, který se věnuje vojenské historii už bezmála 42 let.

Poválečný proslov Františka Páska je redakčně krácen, novodobý přetiskujeme v plném znění.

(kl)

Fr. Pásek:

Proslov učiněný při oslavě vítězství nad Německem na Masarykově náměstí v Kopidlně v neděli dne 13. května 1945

vydáno nákladem vlastním, tisk Rudolf Kouba, tiskárna v Kopidlně, 1945

výtah z projevu:

„Vážení občané!
Bratři a sestry!

Když před šesti roky, onoho neblahého dne březnového, za deštivé plískanice, přijel do Prahy na posvátný hrad slavných českých králů a velikých presidentů, vůdce gangsterského národa německého, vztekly pes Adolf Hitler se svojí smečkou, byla na dvorním nádvoří pro něho připravena tribuna.

Po obou stranách tribuny vlály vlajky. Po jedné straně vlajka česká, po druhé straně vlajka tak zvané velkoněmecké říše s hákovitým křížem.

Ve chvíli, kdy tento největší gangster všech dob chtěl vystoupiti na tribunu, vznikla větrná smršť a rázem strhla německou vlajku s hákovitým křížem po tyči dolů do bláta a kaluže, zatím co naše vlajka červeno-bílo-modrá vlála dále ve vzduchu, jakoby **na vzdory všem přívalům víchřice a germánské zloby.**

Ta vlajka naše, to byl **symbol českého vzdoru a síly**, ta vlajka s hákovitým křížem, stržená do kaluže, to bylo **výstražné znamení Osudu** pro Adolfa Hitlera a německou říši. Zdálo se, že Adolf Hitler, který pověřivým byl, tehdy to znamení Osudu pochopil, protože zavrával a trvalo chvíli, než na tribunu znovu vystoupil. –

(...)

Od roku 1939 uplynulo šest roků. To jest dlouhá doba v životě jedné generace v době válečné, zvláště je-li jedna generace nucena prožít tak těžké války dvě.

Ale šest roků v historii státu a národa je doba krátká. Stát i národ překoná a napraví všechny škody a zahojí všechny rány, které mu válka způsobila, jestliže je dostatečně silný, dovede-li poznati chyby z minulosti a dovede-li se jich vyvarovati v budoucnosti. Věřím v lepší život československého národa, protože náš národ tolik nezdolné síly měl vždycky. –

Náš národ měl vždy v historii také to štěstí,

že **ve velikých dobách měl vždy veliké lidi**, kteří, **věrní duši národa a tisícileté tradici**, dovedli jej provést všemi úskalími a přese všechna nebezpečí zase ke klidnému životu a do spořádaných poměrů. Měli jsme takové veliké lidi v minulosti staré a nejnovější a máme je v přítomnosti. Jejich činy dokázaly jich velikost a historie je teprve ocení a vyvedne ještě lépe než přítomnost. –

Není možno při dnešní příležitosti nevzpomenouti a nepokloniti se nejsvětější památce velikého prvního prezidenta – Osvoboditele, **T. G. Masaryka.**

Učení jeho musí se státi biblí a písmem svatým všem příštím generacím českým, protože učení jeho je **stěžejním základním kamenem československého státu**, vyvěrá ze samé **podstaty české a slovanské duše**, navazuje na Husa, Žižku, Jiříka z Poděbrad, Kolára, Palackého, Havlíčka, Neruda a celou probuzeneckou dobu a je založeno na širokém **světovém názoru moderního člověka**. Československý stát bude žít a bude spít k rozkvětu tak dlouho, pokud **Čech a Slovák zůstanou věrní** odkazu svého prvního velikého prezidenta, jako mu zůstal věrným jeho veliký žák a nástupce, politik světového formátu, prezident **Dr. Eduard Beneš.**

Jaké úžasné síly ducha a jakého univerzálního vzdělání bylo potřeba k tomu, aby Masaryk a Beneš nás mohli vyvésti z víru politické a válečné smršť, která v jednom čtvrtstoletí dvakrát zachvátila celý svět. –

(...)

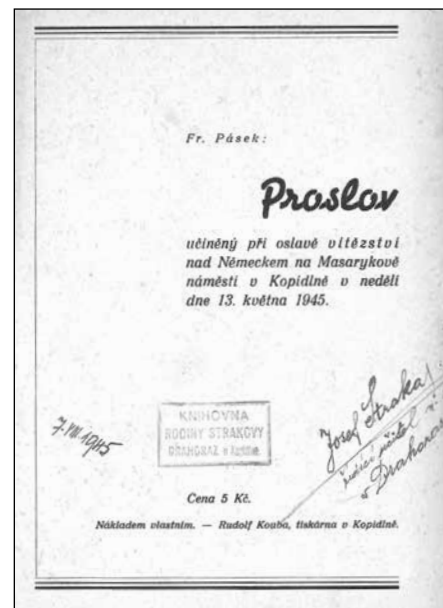
Zle řádl některý tisk. Pamatujete se na ty hnusné nájezdy v tisku na prezidenta Dr. Beneše, na všechny ty sprostoty šeptané propagandy o prezidentu Dr. Benešovi a dokonce i o prezidentu Masarykovi? Člověku se dělalo až špatně ze všech těch sprostot a lží! Přitom ti lidé nábožně kroutili očima k různým těm tlačavým opicím a duchaprázdným beranům.

To všechno bude musít nový tisk napravovat, převychovat a lépe vychovávat. Také škola musí hodně pomoci. Tisk a škola přede vším!

Chceme mít novou republiku zdravou, oproštěnou ode všech chyb a nedostatků, vyvolaných přebujelým stranictvím. **Nechceme staré hodiny s novým ciferníkem!**

(...)

Budeme budovati znovu a budeme mít z počátku hodně těžkostí, protože **jsme úplně vykradení.** Budeme prodávati i hodně



dětských nemocí, než se z toho všeho zase vykřešeme. Vláda naše bude mít mnoho potíží, než bude moci uvést všechno do normálních a lepších poměrů. **Nezávidíte těm, kteří budou u vlády, a nereptejte**, nebude-li hned všechno klapat jak by mělo. Budou musít začínat z ničeho a pánbůh také neudělal svět za jeden den.

Budeme-li všichni mít dostatek dobré vůle, vzpomínáme se zase a čas zahojí všechny rány, jež přinesla tato strašlivá válka, v níž konec konců zůstali jsme přece jen ušetřeni více než některé národy jiné. Vzpomeňme jen nešťastné Jugoslavie, jež v jednom čtvrtstoletí dvakrát byla tak krutě postižena.

Budeme-li mít všichni dostatek dobré vůle a dostatek porozumění pro potřeby a bolesti druhého, vzpomínáme se brzy. Myslím, že radost, kterou prožíváme dnešního dne bez rozdílu všichni, že je to radost neskonale, jaké neprožila žádná jiná generace před námi a že vyváží všechna ta utrpení, jež nám bylo prožiti a jež tolik našich nejlepších lidí musilo zaplatiti životem.

V hlubokém smutku skláníme šíji před památkou těch, kteří svými životy nám vykoupili dnešní den. Nikdy jich nezapomeneme!

pokračování ze strany 30

V tento den čisté, veliké radosti prosím především naši mládež, aby nikdy nezapomněla ničeho z toho, čeho byla svědkem a **aby střezila odkaz dnešní veliké doby**, vykoupení tolika obětmi, bolestí a utrpením!

Naše mládež bude mít velkou budoucnost, bude-li něco opravdu umět a bude-li život brát radostně, vážně a seriosně, protože **nový svět bude vyžadovat seriosní lidi a seriosní práci.**

Dostáváme zpátky naše staré, bohem nakreslené hranice. Postarejme se všichni o to, aby uvnitř těchto starých hranic zase žili **starí, poctiví Čechové, jak je znal svět!**

Ještě bych se chtěl vrátit k jedné, nezapomenutelné vzpomínce: když jsme onoho smutného dne v září 1937 stáli na staroměstském náměstí se slzami v očích při pohřbu presidenta-Osvoboditele Dr. T. G. Masaryka, ozvala se v megafonu přísaha Dr. Beneše, kterou dnes slavnostně opakujeme:

Pane presidente, odkazu Vašemu zůstaneme věrni!

Dnešní věkopamátný den chtěl bych ukončit svoláním slávy těm, jimž především za tento den z hloubi srdce děkujeme:

Sláva velikému maršálu Stalinovi!

Sláva velikému našemu presidentu Dr. Eduardu Benešovi!

Sláva rudé armádě!

Sláva československé armádě!"

Proslov z oslav 70. výročí konce války v Kopidlně

15. března 1939 – den, kdy pro český národ přichází zlé období. Zrada našich spojenců vrhá náš národ na rozcestí bytí, či nebytí. Plány Hitlera do budoucna s českým národem nepočítají.

Gestapo zatýká českou inteligenci, sokolské činovníky, odpůrce nacistického režimu a vůbec nejlepší české syny, vězni a popravení je.

Boj českých vlastenců proti německým okupantům začíná.

Nejinak tomu je i na Kopidlnsku. Lidé už 16. října 1939 zakládají ilegální odbojovou skupinu s krycím jménem Polnice svobody. Jejím vedoucím zakladatelem je odborný učitel Jindřich Karpíšek.

Organizace rozšiřuje letáky s protiríšskou tematikou. Díky tomu zbavuje ostatní lidi poraženectví a posiluje v nich víru ve vítězství.

Letáky ovšem nejsou jedinou cestou, jak s nacistickým Německem bojovat. Druhá fáze odbojové skupiny spočívá v aktivní diverzní bojové a zpravodajské činnosti.

Vzniká skupina s krycím názvem Úder. Jejím heslem je Za svobodu život – za zradu smrt! Stateční muži a statečné ženy v okolí Kopidla tajně provádějí výcvik bojových sku-

pin a velitelů.

Skupina má k dispozici i tajnou vysílačku s názvem Jestřáb. Obsluhují ji František Karpíšek a Vladimír Rajský, Bohuslav Pazderský, Stýblo a další.

V další skupině pojmenované Tygr pak pracují bratři Podzimkové, František Pokorný, Vladimír Veberčík a další.

Vše řídí užší štáb: Jaroslav Karpíšek, František Tlapák a František Vraštil. Odbojová skupina navazuje spolupráci se skupinami na Jičínsku, Novopacku, Bydžovsku, Hořicku i Prahou.

Ozbrojený boj s názvem Vítězný začal 5. května 1945 pod vedením nadporučíka Karla Chvalovského. Toto povstání podporuje a řídí Revoluční národní výbor v Kopidlně ve složení Stýblo, Antonín Svoboda, Eman Hanyš, Moravec a František Čáp.

Připomeňme si jména dalších statečných občanů: Průcha, Pokorný, Zelenka, Kučera, Josef Táborský, František Pásek, Václav Vílek, Josef Bradáč, Josef Pelc, František Smolík, Josef Janeček a Josef Pelc.

Vraťme se na začátek května 1945. Největší a nejtěžší úkol tyto statečné bojovníky teprve čeká.

I když je třetí říše na kolenou, mnoho německých vojáků, obzvláště z divizí SS, se nechce vzdát jen tak.

Husarský kousek se podaří místní partě nádražáků. Přednosta stanice Josef Vlasatý, výpravčí M. Plaček, strojvůdce František Čapek a topiči František Havíř a Aleš Matouš ukořistí německé armádě obrněný vlak.

Ten pak předávají místním odbojářům. Ve funkci velitele vlaku se střídají strážmistr František Tlapák a Karel Chvalovský, skvělou osádku pak tvoří K. Kohl, A. Matoušek, Horst Zimer, M. Jirsák a Láďa Řehák. Kulometný vůz obsluhují František a Jaroslav Podzimkové, Miloslav Tlapák, Josef Kousal, Ladislav Kalous, Josef Kudrnáč a další.

Při povstání také statečně pomáhají ruští důstojníci: Vladimír Niewverovský, Ivan Slancev, Michail Bjacher a dalších 5 ruských vojáků, kteří utekli ze zajateckých transportů.

Ze slavhostických lesů přicházejí povstání pomoci i čtyři Angličané. Jsou to vojáci Britské královské armády, jmenovitě: 27letý Seven Beli z Jižního Skotska, 35letý truhlář z Londýna Robert Myal, William Thomas ve věku 35 let a také z Londýna a 25letý Dean, původně prodavač.

Jedním vojákem-důstojníkem z povolání je z této čtveřice Seven Beli.

Velkou pomocí ve dnech povstání je také 22členná bojová skupina z Běchar pod vedením Josefa Cardy. Skupina pracuje už od roku 1941 a má napojení na skupiny tehdejšího okresu Libáň.

Pracují v ní: Václav Soukup, František Vrba, Václav Runčík, Josef Carda, František Pacík, Josef Chaloupský, Josef Aichter, Josef Havelka, ale i řídící učitelé Novotný a Šimon.

Skupina měla šanci dostat zbraně, ovšem 26. června 1944 je zatčen její vedoucí Václav Soukup, přezdívaný Chlapec Holý.

Zbraně tak skupina získává až pod vede-

ním nového velitele Josefa Cardy, kdy se jí v květnu podařilo na nedalekém kopci Holmolka odzbrojit velký oddíl vojáků wehrmachtu.

Soukupova skupina dále bojuje společně s ruskými partyzány v Kopidlně v lokalitách Na Sklípku, Na Pile, ale i v Rožďalovicích.

Bohužel právě při bojové akci v Rožďalovicích zemřeli se zbraní v ruce František Ryba z Kopidlna a Vašík Taraba, 15letý chlapec z Rožďalovic.

Při povstání pomáhají také další utečenci z pochodu smrti: Rusové Petr Popovič, Nikolaj Jegorovič a Ivan Fjodorovič, kteří na útěku žili v zemljance v lese na Bližkově u Slavhostic.

Podařilo se jim tam přežít díky podpoře místních občanů, hlavně rodiny Kopánkovy a Vlasty Bojera.

Je důležité připomenout – obzvláště dnešním mladým lidem –, že za napomáhání zajatcům a odbojářům celým rodinám hrozila smrt.

Z obce Slavhostice se povstání v Kopidlně účastní 12 statečných mužů.

Připomenu například neohrožené jednání por. Miloslava Kupce, por. Václava Martinka a por. Petra Havlíka a předsedy revolučního národního výboru pana Kafky z Rožďalovic.

Akce Rožďalovických a Kopidlnských vzbuzují v květnu 1945, ale i dnes, obdiv a úctu v celém okolí.

Při povstání v Kopidlně a okolí umírají lidé a další jsou zranění. U železničního přejezdu v Kopidlně skončil partyzán Vladimír Newerovský a při boji Na Sklípku pak další partyzán. Jeho druh utrpěl těžká zranění.

V Ledcích padlo 34 statečných mužů. Někteří z nich dobili německé SSáky pažbami.

U Ledců zahynulo 7. až 8. května 11 partyzánů z jednotky Pavla Hložka a Ing. Havelky z Domousnice.

Všimněte si pomníčků lemujících silnici u Ledců! Připomínají nám ohavný čin tehdejších okupantů a varují: Co krve stála naše svoboda před 70 lety!

Za naší svobodu položili své životy i další zahraniční příslušníci: Ivan Slanie z Jugoslávie a jeho krajan Malo Divkovič. Padl i Řek Lav Kibrusalius

Také obec Hřmenín má své mrtvé: Bedřicha Kavana, Jaromíra Rulce, Láďu Lahutu a Antonii Horynovou. Všichni položili svůj život za svou milovanou vlast 8. května 1945. Bylo to ve dnech, kdy Německo kapitulovalo a Evropa se těšila na dny vytouženého míru.

Ve stejný den, 8. května 1945, se do Hřmenína vrací pan učitel Emil Karpoš.

Velké množství obětí je i v Libáni. Gestapo zatýká více než 90 občanů. Nepřežije jich 48! Jen náhodou uniká smrti člen Obrany národa npor. František Vojtíšek, který spolupracoval s mnohými odbojovými skupinami.

Na tomto místě musím připomenout i hrdinu četnického praporčíka Rudolfa

pokračování na straně 32

pokračování ze strany 31

Jaskulu z Libáně. Byl 17. ledna 1944 zastřelen za svou odbojovou činnost. Aby nacisté nahnali strach a demonstrovali sílu, pana Jaskulu popraví před zraky 150 četníků a policistů z Jičínska.

Smrtí za svou statečnost zaplatili i další tři četníci z Jičína. Byli zatčeni a vězněni v koncentracích, kde nakonec zahynuli.

Rozloučení s padlými se v Kopidlně uskutečnilo 10. května 1945. K rakvím se přišlo poklonit mnoho místních i přespolních. Velitel místních povstalců Karel Chvalovský byl povýšen do hodnosti kapitána.

Ještě 10. května přijíždí do už svobodného městečka Kopidlna první průzkumná hlídka Rudé armády, kterou vedl unavený, ale rozesmátý poručík Bielov. Rudoarmějci vzbuzují veliké nadšení obyvatel.

Hlavní voj Rudé armády zavítal do Kopidlna 11. května a s ním oddíly plukovníka Pipirova. Lidé je z vděčnosti zasypávají květinami, důstojníky ubytují občané do rodin a o vojáky se stará mládež a partyzáni.

Opravdu mohutné oslavy vypukly v neděli 13. května. Na Dni vítězství nechybí přehlídka partyzánských jednotek a Rudé armády.

Předseda místního revolučního národního výboru pan Antonín Stýblo vřele poděkoval Rudé armádě za naše osvobození. Důstojníci Rudé armády naopak věnují radnici ručně namalovaný obraz města Kopidlna: v jednom rohu je namalovaný sovětský a český státní prapor a v pravém rohu městský erb – s hlavou kozla.

V heraldice kozí hlava symbolizuje bojovnost a pevnou vůli s odvahou. To vše Kopidlníci plně prokázali!

Málo se ovšem ví, že vojenské operace na Kopidlnsku znemožňovaly postup německých sil na Prahu při Pražském povstání.

Všem jmenovaným i nejmenovaným patří veliké poděkování. Všem padlým pak veliká úcta a vzpomínka i po 70 letech.

Závěrem mi s ohledem na současné dění dovoluji řečnickou otázku: Proč se stále přerukují dějiny?

Víme, že za socialismu se nesmělo otevřeně mluvit o osvobození Plzně a západních Čech americkou armádou. I našim chlapcům bojujícím na západní frontě se tato země zle odvděčila.

A dnes by se zase nejraději zapomnělo, že za naši vlast padlo mnoho vojáků Rudé armády.

Mluví o otcích mnoha rodin, obyčejných vojácích, kteří umírali v prvních liniích na frontě. Ano, byli pod velením totalitního stalinistického režimu. Zaplatili ale za vítězství cenu nejvyšší.

Porážka nacistického Německa stála život více než 20 milionů sovětských lidí. Svou krví vykoupili svobodu 10 zemí a obyvatel celé východní a střední Evropy.

Čest památce všem hrdinům. Nikdy nepomeneme!

Připomínka bitvy u příležitosti 70. výročí konce 2. světové války



Auto klub Kopidlna v AČR a klub vojenské historie KVH Budčeves – Veteranen připravili na den 18. dubna 2015 Vojensko historický den, jehož vyvrcholením byla rekonstrukce bitvy z 2. světové války. Během dne bylo možno si prohlédnout dobový tábor, historickou vojenskou techniku, a to jak lehkou, tak i těžkou, včetně německého tanku Tiger, a výstavku zbraní z období 2. světové války, ale i ze současnosti. Při vstupu do areálu si návštěvníci mohli prohlédnout výstavu auto-moto veteránů, kde mezi ostatními skvosty zářila smetanová Tatra 603. V 11 hodin se na náměstí v Kopidlně uskutečnil pietní akt za účasti vojáků v dobových uniformách, hasičů, starostky p. Ing. Hany Masákové a senátora p. Ing. Josefa Táborského, kteří společně položili kytice a věnce k památníku padlých. Poté následovala v areálu Autoklubu ukázka rybářské techniky, která probíhala zároveň jako příprava mladých rybářů na jejich krajskou soutěž. Následovala výstavka leteckých modelářů s následným předvedením leteckých modelů ve vzduchu. Diváci si mohli prohlédnout na vystavených nástěnkách fotografie s popisky z doby osvobození v Kopidlně. Pro účastníky byl připraven dostatek občerstvení.

Němce zastavilo letecké bombardování

Ve 14 hodin byla zahájena ukázka rekonstrukce bitvy ze severu Čech. Nejprve nástup a představení se divákům. A pak už to začalo. Po stránkách areálu se proháněly americké jeepy, k obrněné šestikolové transportéry, německý obrněný transportér Sd.Kfz 251

(Hackl), poválečný polopásový transportér Tatra OT – 810 i německý tank Tiger a další bojová technika. Byla zde i pěchota, vysídlenci včetně dětí a mnoho dalšího. Z obou stran se ozývala střelba z ručních zbraní, kanónů i tanku. Když už se zdálo, že Němci postupují, podpořila americkou armádu letadla, která bombardovala německé pozice. Po jejich útoku a shoení bomb vzplálo roští a při dalším útoku i „budova“, kde měli Němci kulometné hnízdo. To se již blížil konec bitvy a Němci se vzdali. Pak se na ploše objevili lapiduš z Červeného kříže, kteří pomohli „raněným“, především pak z blízkosti požárů. Tím celá ukázka bojů skončila. Po obhlídce pyrotechnikem následovalo sbírání prázdných nábojnic, kterých bylo všude požehnaně. Celé akce se zúčastnilo 1450 diváků, 130 vojáků a 70 pořadatelů.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem vojákům za předvedou ukázku, která se všem přítomným líbila. Dále bychom chtěli poděkovat městu Kopidlna za spolupráci a pomoc při zajištění celé akce, všem spolkům, které se zúčastnily, a to modelářům, rybářům, hasičům, a především Červenému kříži s p. doktorem Vltavským a všem pořadatelům, kterých se na zajištění celé akce podílelo 75, a v neposlední řadě i všem sponzorům.

Ještě jednou všem děkujeme a těšíme se na další spolupráci při dalších akcích. Naši další větší akcí bude Autoturistická soutěž pro rodiče a děti 5. září 2015.

*Za Auto klub Kopidlna
Jan Gottwald, Mojmír Chalupa*



Setkání přátel Kopidlno v Hradci Králové

Na dlouho připravované schůzce kopidlenského rodáka a dopisovatele Kopidlenských listů doc. Karla Štefka a Mgr. Karla Chutného, ředitele Státního okresního archivu v Jičíně, padl návrh, že by se dalo uvažovat o založení Společnosti přátel Kopidlno žijících v Hradci Králové. Potvrzují to dvě zajímavé schůzky, které v Hradci proběhly v před několika týdny.

Skoro rok připravované setkání pomohl zorganizovat Oldřich Suchoradský na sobotu 11. dubna v kavárně Městské knihovny v Hradci Králové. Zajímavé to bylo setkání už v tom, že oba přítomní byli kdysi žáky pana prof. Karla Štefka, při vysokoškolských studiích v tomto městě. Ale až tak daleko se ale jejich vzpomínání nevracelo. Na začátku debaty si vzájemně vyjasnili okolnosti zro-

du knihy o Kopidlnu, pokřtěné na loňských Kopidlenských slavnostech. Shodli se v tom, že vydání publikace byl významný kulturní a společenský počín, na který město Kopidlno už dlouho čekalo. Některá sporná místa publikace vyřeší vydání dalšího podobného tisku v budoucnosti.

Dále se přátelé věnovali obsahu a zaměření místních Kopidlenských listů, které pan řed. Chutný označil po obsahové stránce za jedno z nejlepších regionálních periodik okresu. Přítomní vyjádřili uspokojení, že se každý z přítomných aktivním způsobem zapojil do zpestření jejich obsahu. V debatě byly probírány možnosti, jakým směrem by se mohlo ubírat další zaměření tohoto oblíbeného kopidlenského periodika.

Další tématem byly význačné osobnosti

Kopidlno a jeho okolí a snaha ještě lépe je čtenářům novin, a hlavně místním mladým lidem připomenout. Setkání se protáhlo až do zavírací doby cukrárny a bylo příjemným osvěžením jarního dne, plného vzpomínání a hledání společných témat k úvahám. Všichni tři přátelé si uvědomili, že ač každý narozen v jiném období, přesto v hovoru souzněly tóny porozumění a navzájem blízkých myšlenek.

Jen o měsíc později se na stejném místě konalo setkání doc. Karla Štefka s p. Evou Bartošovou-Kovářníkovou. Znovu se vzpomínalo a hledaly možnosti, jak obohatit Kopidlenské listy pohledem na Kopidlno kdysi a dnes pohledem z krajského města Hradce Králové.

(osu)



Při loučení se protagonisté hradeckého setkání přátel Kopidlno (zleva doc. K. Štefek, uprostřed O. Suchoradský, vpravo Mgr. K. Chutný) dohodli, že si určitě ještě takto příjemné setkání rádi znovu zopakují.



Eva Bartošová s Karlem Štefkem při setkání v hradecké Literární kavárně dne 14. dubna 2015.

Jarní seminář kronikářů Jičínska

Dlouholetou tradici mají semináře pořádané pro kronikáře obcí a měst okresu Jičín. Konají se 2x ročně a ten poslední se uskutečnil v Porotním sále jičínského zámku. Seminář připravil Státní okresní archiv Jičín ve spolupráci s Regionálním muzeem a galerií v Jičíně. Nechyběli na něm zástupci obcí kolem Kopidlno, Míla Sádlo z Ketně, Jana Čtvrtečková z Pševsi, Zdenka Gläserová-Lebedová z Drahoraz a Hana Lhotáková z Mlýnce. Citelně chyběl kronikář Kopidlno, kterého město v současné době usilovně shání.

Setkání mělo bohatou náplň a přítomné kronikáře zaujalo, což potvrdila rozsáhlá debata po hlavním referátu a připomínkách a zkušenostech z práce kronikářů na okrese, přednesených ředitelem jičínského archivu Mgr. Karlem Chutným.

Hlavní téma mělo spojitost s výzvou archivu z posledního podobného semináře v loňském prosinci, kde byli kronikáři vyzváni k obohacení kronik a jejich příloh o fakta, doklady, fotografie týkající se 1. světové války. Dokumenty, které přibližují život v obcích v těžkém období



našich dějin. Jako hlavní řečník přijal pozvání MUDr. Vilém Hofman, jenž na základě vlastního výzkumu dobových pramenů (válečné korespondence, svědectví spolubojovníků, osobních deníků) přiblížil pozorně naslouchajícím kronikářům život svých předků a seznámil je s osudy dvou bratrů – důstojníků rakousko-uherské armády a francouzské cizinecké legie. Téma kronikáře zaujalo nejen obsahem, ale i velmi přesvědčivým přednesem, doprováze-

ným dobovými fotografiemi a mnoha zajímavými dokumenty. Po jeho vystoupení Mgr. K. Chutný vyzval kronikáře k usilovnému pátrání po pamětnících a v rodinách odložených dokumentech, které by mohly obohatit místní kroniky a zároveň rozšířit již zpracované materiály státního archivu.

V druhé části semináře proběhla živá beseda účastníků nad problematikou vedení obecních i městských kronik. Diskutováno bylo o shromažďování a evidenci příloh ke kronice, digitalizaci kronik a jejich textových příloh. Oceněn byl příspěvek Jany Čtvrtečkové z Pševse při vydání speciálního čísla Muzejních novin o této naší ke Kopidlnu přidružené obci. Kronikářka Jičína PhDr. Eva Bílková spolu s ředitelem Státního okresního archivu Jičín pak odpověděli na řadu dotazů. Slíbili zorganizovat na podzim letošního roku speciální seminář pro poměrně početnou skupinu začínajících kronikářů. Ostatní pozvou k podobnému semináři, jako byl ten květnový, v závěru letošního kalendářního roku.

Oldřich Suchoradský

Vavříny prvního místa v Kopicupu 2015 bralo Sloupno, domácí týmy na bedně

První májový den v Kopidlně patří tradičně nesmělým pusinkám pod třešinkou a chlapáckému nohejbalu. Nejinak tomu bylo i letos. Přes ranní škaredění a přehánky se sešlo 8 týmů a ty se oddávaly mnoha skvělým mačům v průběhu turnaje.

Nastoupilo několik domácích týmů, včetně legendární české trojky Zajda, Veselka, Jarda H. (STS Chvojkovice-Brod), kteří v minulých letech dokázali turnaj v dresech sociální demokracie vyhrát. Nastupující generace mladých sportmenů – především Adam H., Gabiček a proslulý pražský továrník Ota V. (tým A je to!) – nedala nikomu nic zadarmo a bojovala o finálovou čtyřku do posledního dechu. Turnaj ukázal, že i v našich luzích, hájích a krčmách lze nalézt opravdové eso – Adam Hejdrych je velmi talentovaný síťový zabíják a navíc jej příroda obdařila olbřímími údy. Odborníci jednoznačně Adamovi doporučují pořádné tréninkové zapřažení a úspěchy se do zajista dostaví. Ale dost o našem kopidlenském lbrovi, vrhněme se na turnaj.

Ředitel turnaje rozdělil na základě regulačního losu všechny týmy na dvě základní skupiny, kde se hrálo systémem každý s každým. Čtyři nejlepší týmy postoupily do semifinále, ale i méně úspěšní kopalisté bojovali o dobré umístění v malém finále. Vzájemné hecování mělo povzbudit naše šiky v útoku na hlavní trofej a v jednu chvíli to vypadalo opravdu nadějně. Veteráni ze Zajda bandu hráli jako o život, napůl domácí Akord to mydlil jako už dávno ne, nezdolný Gabiček nastupoval hned ve dvou mančaftech – když Pěna Pěnič po bujaré čarodějné noci prodělal metamorfózu z ploužícího se hráče méně úspěšného týmu v nekompromisního vítálního soudce Collinu. Vše marně, zařadoval



Pošťák a chlapci ze Sloupna a bylo vymalováno. SK Sloupno získal vavříny prvního místa, na druhé pozici se úspěšně umístil Akord, naši hoši STS Chvojkovice-Brod obsadili třetí příčku a bramborovou medaili si odnesl nadějný tým A je to!.

Ještě se vrátím k neúnávnému Collinovi-Pěnovi. Patří mu velký dík za nestranné rozhodování velké porce zápasů, především v play-off. V jednu chvíli jsem měl pocit, že tento nenaplněný pohybový talent – úžasný stolní tenista, nadějný boxer a příznivec sportu vůbec – píská dva zápasy naráz. Tak byl všude vidět :).

Všichni jsme si první májový den užili s výbornou grilovanou klobásou a pivečkem Bernard jako křen po desetikačce. Mrzí mne však nezáměr mladých i zkušených sportovních příznivců. Po ranní krátké přehánce vysvitlo sluníčko, přivítali jsme pana senátora Josefa Tábořského s chotí, paní starostka Hana Masáková předala diplomy a ceny a večer jsme šli fandit našim hokejistům proti Švédsku.

Děkujeme partnerům sportovní akce: město Kopidlno, MO ČSSD Kopidlno, CS Cargo Jičín a VOS Jičín.

Roman Novák

Dětský den s autoklubem Kopidlno

Již tradičně po několik let pořádá Autoklub Kopidlno v AČR k Mezinárodnímu dni dětí soutěžní dětský den v areálu Autoklubu. Sobota 30. 5. 2015 byla jako stvořená pro dětská zápolení. Pro děti bylo připraveno mnoho soutěžních disciplín – lov rybiček, střelba kuší, kop na branku, střelba z luku, hod na koš, kroužky, kuželky, šipky, běh v pytli a další disciplíny. Soutěže začaly v 16 hodin a celkem se jich zúčastnilo 26 dětí z Kopidlna a blízkého okolí. Zápolení bylo tak veliké, že to nevydržela úplně nová fotbalová branka.

Jelekož soutěže nebyly rozděleny do jednotlivých věkových kategorií, tak byl předpoklad, že se na předních místech umístí ti starší a zkušenější. Opak byl ale pravdou. Na prvních místech se umístili ti mladší, a starší ostrouhali.

Na prvním místě se umístil Adam Bodlák s 20 body, na druhém místě byl Pepík Kupec se 40 body. Třetí místo byla kuriozita, protože shodně 50 bodů měli hned tři účastníci. Barunka Červinková, Anička Červinková a Honzík Zajíc. Vítězové byli po zásluze odměněni cenami a sladkostmi. Ostatní účastníci byli odměňováni v průběhu soutěží za své výkony sladkostmi.

Po celé odpoledne se děti vyžívaly na skákacím hradu – dalmatin se skluzavkou. Závěrem každý účastník dostal vuřt, který si na rozdělaném táboráčku vlastnoručně opekl. Dětské reprodukované písničky zněly po celou dobu klání. Litovat mohl každý, kdo nepřišel.

Touto cestou bych chtěl poděkovat dě-

tem za to, jak se vzorně chovaly, rodičům za pomoc dětem při zápolení a pořadatelům za pěkně připravenou a zdařilou akci.

Závěrem bych chtěl pozvat všechny příznivce motosportu na autoturistickou orientační soutěž pro rodiče s dětmi, která se bude konat 5. 9. 2015 od 13 v areálu Autoklubu v Kopidlně, ale i mimo Kopidlno. Podmínkou soutěže je alespoň jedno dítě do 15 let v autě. Plakáty budou ve všech základních školách v okolí Kopidlna a na plakátových poutačích. Vyzkoušejte sebe a své děti, jak jste zdatní v orientaci a řešení jednotlivých úkolů. Udělejte dětem a sobě příjemné odpoledne a zábavu. Ceny budou jistě zajímavé.

Mojmír Chalupa

Jarní část činnosti leteckých modelářů

Modelářský rok je klasicky od ledna do prosince, ale pro žáky kroužku se počítá shodně se školním rokem od září do června. Od loňského září nám v mládežnickém kroužku nezbyl z nově přichozích členů ani jeden. V lednu byly proto schůzky kroužku přerušeny. Vojta a Matěj Tichých stavějí modely doma s otcem, František Zajíc také a Jirka Pišl zatím pro své zdravotní problémy nemodeláří.

Jako každoročně začínáme soutěžit již v lednu. Cestujeme za soutěží po celé republice. Letos jsme začali ve Slaném a pokračovali v Hořicích. Sedmého února pořádali náš klub ve spolupráci s klubem z Jičína školení rozhodčích pro volné kategorie. Sešlo se třicet modelářů z různých koutů republiky. Po proškolení pravidel a novinek pro letošní rok volně navázala diskuze. Snědli jsme a vypili malé občerstvení a potom se rozjeli k domovům. Pro stále malý počet žáků našeho kroužku jsme se dohodli s vedením zdejší ZŠ Kopidlno a bylo nám umožněno, dne 12. 3. 2015, uspořádat opět besedu pro žáky. Získali jsme takto čtyři nové členy. Uvidíme, jestli vydrží. Tak opět po krátkém přerušení kroužek každý pátek funguje. Děkujeme tímto vedení ZŠ Kopidlno a třídním učitelkám za umožnění besedy a spolupráci během ní. Naš klub již uspořádal čtyři soutěže Kopidlenské ligy. Počasí nám moc nepřálo, létali jsme v dešti a větru. Ale i tak to někdy chodí. Při přeboru mládeže okresu Jičín, který pořádali také náš klub, opět přšelo. Účast nebyla veliká, ale byl to dobrý trénink před důležitějšími soutěžími.

Dvanáctého dubna uspořádal náš klub soutěž pro mládež – Krajský přebor Královéhradeckého kraje. Tato soutěž se konala v Hořicích a byla odlétána za celkem pěkného počasí. Zde se započítávají limity pro postup na mistrovství ČR. Bylo to znát i na počtu účastníků. Přes čtyřicet mladých modelářů. To také vyžaduje důkladnou pořadatelskou činnost. Milanu Šaflerovi a Václavu Krejčíkovi pomáhali při měření časů



Beseda v ZŠ Kopidlno.

modeláři z Hořic i bývalí členové našeho klubu. Naši členové Vojta a Matěj Tichých zde bez problémů nalétali limity pro postup, dokonce ve dvou kategoriích – A3 a F1H. František Zajíc se pro své reprezentační povinnosti neúčastnil, měl už nalétány limity na jiném krajském přeboru. Noví žáci z našeho klubu ještě, za necelý měsíc od příchodu, nebyli připraveni na takovou soutěž.

Jako klub jsme letos využili příležitosti k prezentaci svého koníčka na akci Vojensko-historický den, která se konala v sobotu 18. dubna. O statickou ukázkou modelů se postarali Václav Krejčík, Radek a Radovan Knížkovi a Jan Čapek, který i svou letovou ukázkou modelu vrtulníku upoutal diváky. Vzhledem k počasí a terénu nemohlo být bohužel letových ukázek více. Děkujeme pořadatelům za pěknou akci, při které jsme se mohli také trochu ukázat.

Zatím máme odlétáno přes třicet soutěží. Ne vždy jsme byli v plném počtu, ale někdy se rozdělíme (podle kategorií) a jedeme každý na jiný konec republiky, někdy i Evropy závodit se svými modely. Stojí za tím samozřejmě i dost velká část administrativní čin-



Soutěž 8. 5. 2015 v Mladé Boleslavi: Václav Krejčík - 2. místo v kategorii P30, Milan Šafler - 1. místo v kategorii A3.

nosti, kterou za náš klub stále a neúnavně vykonává Milan Šafler. Ale i svými výkony na letišti ukazuje, že létat umí také. Zvláště pak v kategorii A3 nechává soupeře za sebou. Václav Krejčík zase a znovu mladým adeptům vštěpuje základy modelářství a ve své „nové“ kategorii P30 poráží soupeře. V kategorii F1H máme mimo jiné odlétáno šest soutěží Českého poháru a zatím s dobrými výsledky. František Zajíc st. celkově průběžně 3. místo, František Zajíc ml. celkově průběžně 4. místo a Milan Šafler celkově průběžně 6. místo. Uvidíme, jak se bude dařit na podzim. Pokusili jsme se využít též nabídku Klubu leteckých modelářů ČR získat stavebnici RC modelu Vosa včetně ovládání. Je to opět spojeno s papírováním a výsledek nejistý. Pokud se nám ji podaří získat, rozšíříme tak možnosti našeho klubu. Doufáme, že tak přilákáme více zájemců o tento koníček, a především u něho zůstanou. Uvítáme i nabízenou pomoc ze strany dřívějších členů. Na závěr děkujeme VŠEM, kteří nás podporují.

František Zajíc



Medailisté z Krajského kola Královéhradeckého kraje v Hořicích.

Závěrečná juniorská sezona Fandy Zajíce

V letošním roce Fanda Zajíc vstoupil do poslední juniorské sezony modelářských závodů. V této době už máme za sebou jarní část sezony. Fanda v různých kategoriích odlétal 25 soutěží. Soutěže to byly různé, od „obyčejných“ veřejných soutěží přes okresní a krajská kola, České poháry v kategoriích F1H a F1A až po Evropské poháry v kategorii F1H a Světové poháry v kategorii F1A.

Z loňského roku je držitelem putovního Leteckého poháru Honzy Gašpara. Pohár vždy získává absolutní vítěz, bez rozdílu věku, ze dvou soutěží pořádaných zpravidla na jaře a na podzim. První z nich se letos konala osmého března na letišti v Hořicích. Zde Fanda v základní části pěti kol nalétal plný počet sekund a postoupil tak do rozletu. Při prvním rozletovém kole na čtyři minuty se mu povedlo ulétnout maximum, stejně tak ještě jednomu soutěžícímu. Jeho model však přistál na stromě. Naštěstí to byla neveliká jablonoň a podařilo se mu model sundat. V druhém kole rozletu opět na čtyři minuty už ale maximum neuletěl. Jeho soupeř ano a zaslouženě vyhrál. Ale ještě nic není ztraceno, druhá soutěž se létá na podzim a uvidíme, jak se Fandovi povede.

Čtrnáctého března se Fanda účastnil dvousoutěže – Tereziánská liga a Krajský přebor mládeže Ústeckého kraje. V soutěži krajského přeboru vyhrál obě kategorie F1H i F1A a zároveň nalétal potřebné limity pro postup na Mistrovství České republiky mládeže ve volných kategoriích, které se letos bude konat na letišti v Hořicích. V Tereziánské lize v kategorii F1H opět zvítězil bez rozdílu věku (kategorie F1A se tam nelétá). Hned v neděli 15. 3. jsme soutěžili na druhém konci republiky v Senici na Hané. Byla to soutěž Českého poháru v kategorii F1H. Zde Fanda, v poměrně větrném počasí, obsadil první místo v absolutním pořadí. Dává tak „na frak“ spoustě zkušených seniorů.

O víkendu 11. a 12. dubna se konala dvousoutěž Českého poháru v kategorii F1A a jedna soutěž Českého poháru v kategorii F1H v Kozłanech. V sobotní soutěži i přes větrné počasí se stále měnil směr větru. Po třetím kole se otočil na nedalekou obec Kozłany a bylo nutné přesunout startoviště o několik set metrů proti větru. I přes tato opatření skončilo několik modelů ve vesnici v zahradách. Nakonec se soutěž zdárně dolétala a Fanda skončil, po rozletu, celkově sedmý a v juniorech na třetím místě. V nedělní soutěži, která je také nepovinně soutěží družstev, se Fandovi vedlo také dobře. Se svými kamarády Vítkem a Danem Rösslerovými se dohodli, že budou společně létat jako družstvo s názvem – Junioři. Soutěží každý sám za sebe, ale také za družstvo. Proto to soutěžíci „nutí“ trochu spolupracovat. Tak to chodí hlavně na ME a MS, ale kluci to pojali jako



Pohár – Turbinová lopatka, tým Junioři. Zleva Daniel Rössler, František Zajíc ml., Vítek Rössler.

generálku na nadcházející Mistrovství Evropy v Rumunsku. Každý se samozřejmě snažil o nejlepší výsledek, ale „po očku“ sledovali svého týmového kolegu a snažili se mu pomoci. I tentokrát se točil směr větru a stále zesiloval. V šestém kole bylo zkráceno maximum na dvě minuty, a i přesto zalétlo několik modelů mezi domy v Kozłanech. Sedmé kolo bylo proto zrušeno a soutěž ukončena.

Nakonec všichni kluci nalétali samá maxima. Kéž by se jim tak dařilo na ME. Ve velké konkurenci sedmi družstev obsadili 1. místo. Vyhráli putovní pohár „Turbinovou lopatku“. Fanda nalétal v obou soutěžích plný výsledek. Ihned poté následovala soutěž Českého poháru v kategorii F1H. Posunula se startoviště, protože vítr foukal stále směrem na obec Kozłany o síle asi 6 m/s. Při jednom z letů se Fandovi nepodařilo zalétnout maximum a znamenalo to až osmé místo. V podvečer po vyhlášení vítězů jsme se rozjeli domů.

Modely na stromech přichystaly lezecké drama

Další dubnový víkend nás čekal malý „modelářský maraton“. Světový pohár v kategorii F1A, Evropský pohár v kategorii F1H v sobotu ve slovenském Lučenci a v neděli Český pohár v kategorii F1H ve Vraci. Abychom to všechno stihli, vzali jsme si na pomoc Honzika. Vyrázili jsme v pátek ráno, aby Fanda ještě trochu potrénoval a zaregistrovali jsme se. Do Lučence jsme dorazili okolo páté odpoledne. Ubytovali jsme se a jeli na letiště zaplatit startovné, provést registraci a trénovat. Fanda při tréninku rozbil jeden model a další zkoušel až do setmění. V sobotu

nás přivítalo slunečné, ale poměrně chladné počasí se silou větru okolo 4–6 m/s. Těsně před začátkem soutěže jsme se dozvěděli, že měření času bude formou samoměření. Pro dost soutěžících to bylo velké překvapení, nebývá zvykem na světových soutěžích, že nejsou časoměři. Vítr vál nepříznivým směrem na nedaleký lesík. Fanda letěl v prvním kole v obou kategoriích maxima, ale model F1A skončil bohužel v levém kraji lesíka na třicetimetrovém stromě. Nebyl sám, na stromech přistálo ještě asi deset modelů. V druhém kole, poučen situací, s dalším modelem zavedl model dále a do boku od startoviště, ale vítr se ještě stočil a model po maximu přistál uprostřed lesa na přibližně tak vysokém stromě. V kategorii F1H jsme oba opět letěli maxima. Soutěž byla přerušena. V lese přibývalo dalších několik modelů. My jsme bohužel náčiní na lezení nechali doma. Lézt do takové výšky bez jakýchkoliv jistících prvků by byl velký hazard a výsledek nejistý. Situace byla zlá, nikoli však zoufalá. Naši kamarádi sháněli místního stromolezce, který by tam snad za 50 eur vylezl. My jsme zkusili ještě jinou cestu. Další čeští kamarádi Rösslerovi naštěstí lezecké náčiní nevyndávají. Tak se nám Dan starší nabídl, že to zkusíme. Využili jsme přerušení soutěže a vyrazili. Dan řekl, že to nejdříve zkusí sám, že na jeho výstroj nejsem zvyklý. Má jiné stupečky i postroj (lepší), ale vzhledem k tomu, že nás čekal ještě jeden strom, tak jsem moc neprotestoval. První rozvětvení bylo asi

pokračování ze strany 36

v polovině, tak 15 m nad zemí. Byl to docela rovný doubek, dole asi tak 120 cm po obvodu. Když dolehl Dan do rozvětvení, poslali jsme mu nahoru teleskopickou, 12 m dlouhou laminátovou tyč, aby se pokusil model „sešťouchnout“. Bohužel tyčí na model ještě nedosáhl. Pokusil se vylézt dále po již podstatně slabší větvi, ale byla dost nakloněná a šlo to těžko. Po nějaké době to vzdal, a také jsme nevěděli, kdy přesně bude začínat soutěž. Tak jsme se vrátili na startoviště. Soutěž byla přerušena do osmnácté hodiny, kdy by měl vítr zeslábnout. Další dva čeští modeláři měli ještě své modely na stromě. Bylo 14.30, a tak jsme se rozhodli pro druhý pokus o sundání Fandova modelu. Šli jsme nejprve k tomu druhému doprostřed lesa. Model jsme s dohledáváním našli poměrně snadno. Výška byla obdobná, strom také, první rozvětvení možná trochu výš. Tentokrát jsem se do postroje pro lezení oblékl já (František Zajíc starší). Lezení nebylo jednoduché, jiné stupačky vyžadují jiný styl lezení. Po vystoupení do výšky na dosah laminátové tyče jsem se pokusil „jemným dloubáním“ do modelu ho opatrně sundat. Nemusel jsem využít ani celou délku tyče a model s několika odrazy od ostatních větví dopadl až na zem. Bez malého poškození se to ale neobešlo. Uložená směrovka a lože na výškovku. Za hodinu a půl jsem byl já i model dole. Potom jsme šli všichni k druhému modelu. Musel jsem si chvíli oddychnout, než polezu znovu. Přece jenom žádná procházka to není. Fanda se nabídl, že to zkusí. Nebyli jsme proti. Poradíme mu, jak se jistit, nakonec vždyť to před chvílí viděl. Maximálně se trochu odře a je to jeho model. Snažil se, snažil, ale síly ubývaly



Krajský přebor mládeže Ústeckého kraje:
1. místo v kategorii F1A – František Zajíc ml.,
1. místo v kategorii F1H – František Zajíc ml.

více, nežli chtěl. Byl tak něco nad polovinou k rozvětvení a vyzvali jsme ho, ať raději sleze. Rösslerovi šli po dohodě doléhat soutěž a Fanda s Honzíkem mi dávali morální podporu. Oblékl jsem se do postroje, čas nemilosrdně ubíhal. Věděl jsem, že teď to bude o mnoho těžší. Lezl jsem a šlo to opravdu těžko. Honzík mezitím únavou usnul. Když jsem se „vyškrábal“ do druhého rozvětvení, Fanda mi poslal po laně laminátovou tyč a já doufal, že už s ní dosáhnou na model. Bylo to jen tak tak, ale model tam byl zaklesnutý a nešlo to. Dole v lese to také nefoukalo, ale ve dvaceti metrech už ano. Tyč se na takové délce prohýbá, k tomu se přidává kývání stromu sem a tam asi o půl metru, a trefujete se do modelu zaklíněného ve větvích. Nakonec

se to povedlo, ale model se propadl asi o deset metrů níže na větev vedlejšího stromu. Naštěstí jsem tam tyčí dosáhl. Odtud to již bylo snadnější, protože jsem ho měl skoro proti sobě. Po chvilce už byl model konečně až na zemi. Odněslo to zase směrovka. Tento výstup se trochu protáhl, až po mé slanění na pevnou zem to trvalo bezmála tři hodiny. Honzík se také vzbudil a my byli rádi, že máme oba modely. Rösslerovi nám šli už naproti, závod skončil a začínalo se stmívat. Moc jim děkujeme za zapůjčení výbavy. Zabalili jsme a rychle do Čech, na zítřejší závod Českého poháru. Tam se Fandovi nepovedl jeden let a stačilo to pouze na umístění za polovinou startovního pole. V podvečer jsme dorazili domů se všemi modely a plni zážitků.

Na dvou soutěžích Českého poháru (25. a 26. dubna) v kategorii F1A v Hořicích se Fandovi nepovedly dva lety, ale jen o pár vteřin. V první nalétal maximum a stal se vítězem v juniorech, v druhé byl „bramborový“. V neděli se ještě létala soutěž Českého poháru v kategorii F1H. Zde Fanda také s maximem sekund ze základní části postoupil do rozletu. Neulétl maximum až v druhém kole rozletu a obsadil šesté místo.

V červnu Fandu čeká soustředění juniorské reprezentace v kategorii F1A. Potom se koná závod Světového poháru F1A v Maďarsku. Pak je závodní přestávka a bude následovat v srpnu Mistrovství Evropy v Rumunsku. Dále už se rozjede podzimní část sezony.

Po jarní části je Fanda v Českém poháru v kategorii F1A průběžně na 3. místě v juniorech a dvanáctý celkově. V kategorii F1H je v průběžném pořadí první junior a čtvrtý celkově. Doufejme, že bude mít formu a štěstí na mistrovství v Rumunsku. Děkujeme VŠEM sponzorům za přízeň, dary a pochopení.

František Zajíc st.



ČPF1H Senice na Hané: 1. místo – František Zajíc ml., 2. místo – Vít Hladil, 3. místo – Bronislav Gablas.

Jaká uplatnění a služby mohou získat zdravotně postižení

Vážení občané, ve dvou předešlých vydáních Kopidlenských listů jsem se zaměřila na informace pro osoby se zdravotním postižením, konkrétně na nejčastější dotazy týkající se průkazu pro osoby se zdravotním postižením (dobu platnosti, benefity z průkazu plynoucí, další výhody pro osoby se ZP a kontakty na pracoviště, které nové průkazy vydává) a dotazy týkající se dávek pro osoby se zdravotním postižením.

V tomto vydání Kopidlenských listů bych ráda ukončila „kapitolu“ týkající se informací o možnostech osob se zdravotním postižením z pohledu sociálního. Zaměřím se tedy na stručný přehled podpory **UPLATNĚNÍ OSOB SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM** (dále jen osoby se ZP) **NA TRHU PRÁCE** a dále na stručný přehled **SOCIÁLNÍCH SLUŽEB PRO OSOBY SE ZP**.

NÁSTROJE AKTIVNÍ POLITIKY ZAMĚSTNANOSTI

Pomocí nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti motivuje úřad práce zaměstnavatele k přijetí osob znevýhodněných na trhu práce kvůli věku, zdravotnímu stavu, kvalifikaci, nedostačné praxi aj.

Pracovní rehabilitace je souvislá činnost zaměřená na získání a udržení vhodného zaměstnání osoby se zdravotním postižením. Uskutečňuje se na základě Individuálního plánu pracovní rehabilitace, který v součinnosti s osobou se ZP sestavuje úřad práce. Pracovní rehabilitace zahrnuje zejména poradenskou činnost zaměřenou na volbu povolání, zaměstnání či jiné výdělečné činnosti. Mezi formy pracovní rehabilitace patří například specializované rekvalifikační kurzy.

Příprava k práci – zapracování na vhodné pracovní místo. Osoba se ZP získá znalosti, dovednosti a návyky nutné pro výkon zvoleného zaměstnání či jiné výdělečné činnosti. Příprava k práci může trvat nejdéle 24 měsíců a provádí se:

- na pracovištích zaměstnavatele (i s podporou asistenta),
- na chráněných pracovních místech,
- ve vzdělávacích zařízeních.

O přípravě k práci uzavírá úřad práce s osobou se zdravotním postižením písemnou dohodu. Dotyčným náleží po dobu účasti na přípravě k práci podpora při rekvalifikaci (pokud nemá příjem). A to i v případě, že není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Podpora při rekvalifikaci činí 60 % z průměrného měsíčního čistého výdělku. Náklady spojené s prováděním přípravy k práci hradí úřad práce.

Rekvalifikace – jednou z forem pracovní rehabilitace jsou specializované rekvalifikační kurzy pro osoby se zdravotním postižením. Po dobu konání těchto kurzů náleží dotyčným (v případě, že nemá příjem) podpora při rekvalifikaci, a to i v případě, že není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Podpora při rekvalifikaci činí 60 % z průměrného měsíčního čistého výdělku. Náklady rekvalifikace hradí úřad práce.

Chráněné pracovní místo – zaměstnava-

tel může získat příspěvek na nákup vybavení potřebného pro vytvoření nového místa pro osobu se zdravotním postižením. Tzv. chráněné pracovní místo zřizuje zaměstnavatel na základě písemné dohody s úřadem práce. Tento příspěvek může získat i osoba se zdravotním postižením, která se rozhodla vykonávat samostatnou výdělečnou činnost. Úřad práce jí přispěje na pořízení vybavení potřebného pro zahájení podnikání.

DALŠÍ MOŽNOSTI PODPORY PRÁCE PRO OSOBY SE ZP

Zřízení společensky účelného pracovního místa – příspěvek zaměstnavateli na zřízení místa pro osobu se ZP. Jedná se o příspěvek na pořízení vybavení, které je třeba pro vytvoření místa.

Vyhrazená společensky účelná pracovní místa – příspěvek až do výše skutečně vynaložených prostředků na mzdy nebo platy zaměstnance přijatého z evidence úřadu práce.

Zkrácené pracovní úvazky – například prostřednictvím veřejně prospěšných prací nebo společensky účelných pracovních míst.

SOCIÁLNÍ SLUŽBY URČENÉ PRO OSOBY SE ZP

Úvodem přiblížím **formy poskytování sociálních služeb**. Sociální služby se poskytují jako služby pobytové, ambulantní nebo terénní.

Pobytovými službami se rozumí služby spojené s ubytováním v zařízeních sociálních služeb.

Ambulantními službami se rozumí služby, za kterými osoba dochází nebo je doprovázena nebo dopravována do zařízení sociálních služeb a součástí služby není ubytování.

Terénními službami se rozumí služby, které jsou osobě poskytovány v jejím přirozeném sociálním prostředí.

Sociální poradenství – základní činnost při řešení nepříznivé situace. Jedná se o bezplatnou službu.

Raná péče – terénní, případně i ambulantní služba pro rodiče a dítě se zdravotním postižením ve věku do 7 let.

Osobní asistence – terénní služba poskytovaná lidem, kteří mají sníženou soběstačnost kvůli věku, chronickému onemocnění nebo zdravotnímu postižení a jejich situace vyžaduje pomoc jiné osoby. Služba se poskytuje bez časového omezení, v přirozeném sociálním prostředí.

Pečovatelská služba – terénní nebo ambulantní služba poskytovaná těm, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění či zdravotního postižení, rodinám s dětmi, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby. Služba se poskytuje v určeném čase v domácnostech a v zařízeních sociálních služeb.

Průvodcovské a předčitatelské služby – terénní nebo ambulantní služby poskytované osobám, které mají kvůli věku nebo zdravotnímu postižení sníženou schopnost v oblasti orientace nebo komunikace.

Podpora samostatného bydlení – terénní služba určená těm, kteří mají sníženou sobě-

stačnost z důvodu zdravotního postižení nebo chronického onemocnění, včetně duševního onemocnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby.

Odlehčovací služby – terénní, ambulantní nebo pobytové služby poskytované lidem, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, o které je jinak pečováno v jejich přirozeném sociálním prostředí. Cílem je umožnit pečovateli (většinou rodinným příslušníkům) nezbytný odpočinek.

Centra denních služeb – ambulantní služby lidem, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, a jejich situace vyžaduje pomoc jiné osoby. Jedná se například o pomoc při osobní hygieně, poskytnutí stravy, vzdělávací činnosti atd.

Denní stacionáře – ambulantní služby pro osoby, které mají sníženou soběstačnost z důvodu

věku nebo zdravotního postižení, a lidem s chronickým duševním onemocněním, jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné osoby.

Týdenní stacionáře – pobytové služby pro osoby, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku nebo zdravotního postižení, a lidem s chronickým duševním onemocněním, jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné osoby.

Domovy pro osoby se zdravotním postižením – pobytové služby pro osoby, které mají sníženou soběstačnost z důvodu zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné osoby.

Chráněné bydlení – pobytová služba poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost kvůli zdravotnímu postižení nebo chronickému onemocnění, včetně duševního onemocnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby. Má formu skupinového, popřípadě individuálního bydlení.

Sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením – ambulantní, případně terénní služby poskytované osobám v důchodovém věku nebo se zdravotním postižením, kterým hrozí sociální vyloučení.

Sociálně terapeutické dílny – ambulantní služby poskytované osobám se sníženou soběstačností z důvodu zdravotního postižení (nejsou umístitelné na otevřeném ani chráněném trhu práce). Podporují zdokonalování pracovních návyků a dovedností.

Seznam použitých zdrojů:

Nástroje aktivní politiky zaměstnanosti

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů

Sociální služby určené pro osoby se zdravotním postižením

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů

Hana Palečková

Plesy v Kopidlně aneb přežijí rok 2020?

Plesová sezóna je už nějaký čas za námi, ale stejně mi to nedá, abych na tu letošní nevzpomněl a taky se trochu nezamyslel nad budoucnost plesů v našem městečku.

V posledních letech plesů v Kopidlně ubývá, to si musíme přiznat. Kde jsou ty časy, kdy byly v sokolovně nejméně čtyři, a navíc maškarní merenda. K tomu ještě v sále u nádraží další tři, čtyři. Suma sumárum v Kopidlně v některých letech bylo i devět plesů a většinou hojně navštěvených.

Pravidelnými pořadateli v sokolovně byli myslivci, ti začínali jako první už začátkem ledna s tradiční tombolou s patnácti bažanty a patnácti zajíci, hlavní cenou byla pravidelně srna. Po „myslivecku“ vyzdobený sál a většinou k tanci hrála dechovka. Ples navštěvovala spíše střední a starší generace.

Nezapomenutelné svojí výzdobou a tombolou plnou květin (mimo jiné) byly zahradnické plesy. Já to tedy nepamatuji, ale doma se mluvilo o tom, že rekordní návštěva zahradnického plesu přesáhla 800(!) lidí. Nedovedu si dost dobře představit, jak se všichni do sokolovny vešli. Tančilo se prý na střídačku, ale stejně musela sokolovna praskat ve švech.

Také sportovní ples býval hodně oblíbený, navštěvovala jej spíš mladší a střední generace a také hudba tomu odpovídala. Moji sourozenci rádi vzpomínají na Spolanu ze Křince. Tahle hudba byla v dalekém okolí pojmem a dokázala přilákat hodně tanečtívků.

Svého času byl v sokolovně také Ples motoristů a na něm zazpívala Květa Navrátilová z Moravěnky. Tedy těch motoristických plesů bylo víc, ale mně utkvěl v paměti zrovna tenhle.

Závěr plesové sezóny patřil maškarnímu plesu, chcete-li merendě. Rej masek neměl chybu. Většinou se domlouvaly celé skupiny a party a přišli ustrojení v podobném duchu. Největší legrace ale byla při půlnočním odmaskování, když se nepodařilo identifikovat krásnou cikánku, ze které se vyklubal „škaradý chlap“. Bylo to i naopak, že ze seladóna se vyklubala sličná děva nebo dáma. Úžila se spousta legrace, ale masek postupně ubývalo a nakonec maškarní ples vyškrtli pořadatelé ze svého kalendáře.

V sálku u nádraží pořádali své plesy železničáři, chovatelé, rybáři, zahrádkáři a hasiči. Tyhle plesy už vzhledem k velikosti sálu byly mnohem komornější a dá se říci v rodinném duchu. Většinou na nich hrála místní kapela nebo nějaká „srazilka“, ale atmosféra těchhle plesů byla úžasná. Pro mě obzvlášť, protože jsem opustil místo v šatně v sokolovně a mohl se jít bavit... Tedy ne že bych se v sokolovně v šatně nudil, někdy se i tam užilo legrace a různých story, že by to bylo na román. Plesy u nádraží pro mě znamenaly, že nemám povinnost zůstat až do konce a vydávat kabáty i těm, kteří opojeni tancem i jinak dávno lístek od šatny někde vytratilí...

Možná se divíte, že hasičské plesy řadím k těm, které se konaly v sále u nádraží, ale ono to tak v minulosti opravdu bylo. Až v roce 1981, v roce stého výročí založení hasičského sboru v Kopidlně, se hasiči rozhodli přemístit své plesy do sokolovny. Ten první ples v sokolovně byl opravdu parádní. V sále bylo šest set účastní-

ků, a když si k tomu připočtete padesát hasičů, bylo v sokolovně namačkáno nějakých šest set padesát lidí. Hrála tehdy slavná Agrostrojanka. Tombola se losovala tradičně z osudí a losování trvalo déle než dvě hodiny. Světe, div se, nikdo neodcházel a tančilo se snad do pěti hodin. No a když skončila hudba, nastoupil k pianinu Pepa Žerotinský a hrál staré dobré evergreeny až do ranního kuropění. Co na tom, že éčko zůstávalo viset, s tím si lehce poradil. Byly roky, že se v sokolovně při Pepově muzicírování hrálo a tančilo ještě v poledne. Pořadatelé při tom uklízeli výzdobu, mnohdy už nastoupil k úklidu sokolovny i sokolník, a ještě tu byli poslední vytrvalci z řad tanečníků.

V posledních letech se plesy odbyvají výhradně v sokolovně. Z tradičních pořadatelů ještě „drží“ hasiči a po několika letech odmlky se sem vrátili zahradníci, kteří se dali dohromady se včelaři. Z „historického pohledu“ je novým pořadatelem plesů také město Kopidlna. Největší návštěvu mívají hasiči, těm se přibližují a možná je i překonávají včelaři spolu se zahradnickou školou, díky tomu, že na tento ples chodí rodiče maturantů a posledních ročníků učňů. Celkově však se počty účastníků snižují, což nejvíce postihuje ples města. Před pár lety byl ples podnikatelů a města hojně navštěvovaný a velkým lákadlem byla tombola. I dnes na tomto plese patří tombola k největším, ale účastníků rok od roku ubývá... A tak se nabízí otázka, zda plesy v Kopidlně přežijí rok 2020! Ono je to také o tom, že se stále zvedají náklady pořadatelů. Slušná kapela dnes stojí víc než patnáct tisíc. Také Sokol zvyšuje po letech cenu za pronájem sokolovny, což zdůvodňuje změnou topného média. Sokolovna je dnes vytápěna plynem a oproti uhlí se náklady skutečně zvýšily. Pro pořadatele je základem příjmu vstupné, něco zůstane z tomboly, jenomže i tu by správně měli zdanit. Když potom přijde na ples málo lidí, těžko pořadatelé dosáhnou zisku, někdy se třesou, aby vůbec pokryli náklady. A Sokol? Nájem sokolovny pokryje náklady na otop, vodu, elektřinu, praní ubrusů a úklid. Na opravu poničeného inventáře a údržbu budovy z nájmu nezbude. A tak se snaží něco málo vydělat z občerstvení, které v sokolovně nabízí. Věru to nejsou horentní sumy, jak si někteří myslí. Zvlášť když je v Kopidlně zaveden jeden nešvar... Hodně návštěvníků si nosí jídlo a pití z domova. Pochopil bych ještě nějaké chlebičky či chuťovky. Ale spousty lahví vína a „tvrdého“ alkoholu, to už hlava dost dobře nebere. V Jičíně, Železnici a dalších městech to nikoho nenapadne. Vždyť jdou podpořit ten svůj spolek, mnohdy jediný v obci, který má prostory, kde se dá ples pořádat. V dnešní době takový „barák“ udržovat není jednoduché. Příkladem může být třeba sokolovna v Miletíně. Byla v tak havarijním stavu, že se nakonec museli spojit sokolové s městem, aby s obrovskými náklady provedli generální opravu, jinak by jim snad spadla na hlavu... Vážme si tedy toho, co máme u nás v Kopidlně, a podpořme svojí návštěvou plesů pořadatele i sokoly. Bez vás skutečně plesy v Kopidlně rok 2020 nepřežijí.

Jiří Machula

Pohledy na Kopidlnu z Kalvářky



Zdeněk Svěrák ve své knize Po strništi bos nazval Kopidlnu Kalvařovem. Jak sám přiznává, jméno si půjčil od dominantního kopce nad městečkem, Kalvářky. Když mi před časem přišla nabídka starých pohlednic z německého serveru <http://www.ak-ansichtskarten.de/ak/93-Postcards-World/9029-Czech-Republic/>, objevil jsem pod názvem Kopidlna nabídku 50 exemplářů. A skoro polovina z nich byly pohledy na městečko z Kalvářky.

Jsou to pohlednice z různých let a vesměs jsou dost staré. Dnes by už takový snímek nešel vytvořit. Kdysi se na Kalvárci pěstovala vinná réva, jak připomíná ulička z hlavní silnice, s názvem Na Vinici. Na fotografiích je vidět, že ještě před sto lety byl kopec převážně holý, s travnatým povrchem a nízkým křovím. Dnes je to tam neudržovaná džungle stromů s křovím, které zakrývají pohled do kraje, tedy i na Kopidlnu. Prohlédneme si historické pohlednice a hledejme na nich, jak se s přibývajícím roky měnilo panoráma města pozorované z těchto míst. Asi nás nepřekvapí, že proměna to byla malá, sotva pozorovatelná. A ani dnešní pohled by neodhalil nové dominanty. Zmizel by komín cukrovaru a silueta jeho staveb. Přibyly by výstavní domky směrem do luk. Asi podstatně jinak by pohled vypadal po spuštění nového cukrovaru a vybudování obchvatu města. Ale tento příběh historie města už zůstane nedokončen... (osu)



Sport

HC Kopidlno v Elektrových Jičínské hokejové lize

Také v sezóně 2014–2015 působil hokejový tým z našeho města v Jičínské hokejové lize, a to ve skupině B, nazvané Okresní soutěž. Tato skupina čítala celkem 9 týmů. HC Zmijozel, HC Spirit Jičín, HC Blata, HC Robousy, HC Železnice, HC Lužany, HC Žraloci Jičín, HC Čerti Běchary a HC Kopidlno. Systém soutěže byl stanoven dvoukolový, každý s každým, tedy 16 zápasů. Ze vzájemných zápasů pak vzešla tabulka, kde se spolu utkali jednokolově trojice mužstev podle umístění 1–3, 4–6, 7–9. Z první trojice dva týmy postoupí přímo do semifinále, týmy na 3–6 místě hrají čtvrtfinále. Dva týmy, které vzejdou ze semifinále, si zahrají baráž s posledním týmem skupiny A, Okresního přeboru. Dva týmy pak postoupí do skupiny A, Okresního přeboru.

Výsledky zápasů

HC ZMIJOZEL – HC KOPIDLNO 6:2 (0:0, 4:2, 2:0)
BRANKY: Postolka (Jansta), Wágenknecht

HC KOPIDLNO – HC LUŽANY 7:2 (2:2, 2:0, 3:0)
BRANKY: Jansta (Langner, Postolka), Jansta (Langner), Jansta (Jaroš), Michal (Jansta, Odvárko), Michal (Langner), Odvárko (Michal), Michal (Odvárko)

HC KOPIDLNO – HC ČERTI BĚCHARY 4:2 (0:1, 3:1, 1:0)
BRANKY: Pekárek, Aleš (Pekárek), Odvárko (Aleš), Jansta (Jaroš)

HC KOPIDLNO – HC SPIRIT JIČÍN 3:3 (3:2, 0:0, 0:1)
BRANKY: Brodský (Hyršal), Jaroš (Komárek), Wágenknecht

HC ROBOUSY – HC KOPIDLNO 6:2 (4:1, 1:0, 1:1)
BRANKY: Michal (Odvárko), Odvárko

HC SPIRIT JIČÍN – HC KOPIDLNO 7:3 (3:0, 3:1, 1:2)
BRANKY: Michal (Jaroš), Odvárko (Brodský, Kraus), Jaroš (Hyršal, Michal)

HC KOPIDLNO – HC ŽELEZNICE 4:2 (2:0, 0:2, 2:0)
BRANKY: Odvárko (Michal), Jansta (Jaroš), Kosina (Odvárko), Brodský (Odvárko)

HC ŽRALOCI JIČÍN – HC KOPIDLNO 3:12 (1:4, 1:2, 1:6)
BRANKY: Pekárek (Langner), Odvárko (Brodský), Pekárek (Kosina), Odvárko (Michal), Langner, Wágenknecht (Odvárko), Aleš (Brodský), Odvárko (Brodský), Pekárek (Langner)

ský), Pekárek (Kosina), Odvárko (Michal), Langner, Wágenknecht, Odvárko (Wágenknecht), Langner, Wágenknecht (Odvárko), Aleš (Brodský), Odvárko (Brodský), Pekárek (Langner)

HC KOPIDLNO – HC ZMIJOZEL 6:4 (1:1, 4:1, 1:2)
BRANKY: Kraus (Hyršal), Věchet (Wágenknecht), Odvárko (Kraus), Šebík (Hyršal), Odvárko (Kraus), Jansta (Kosina, Věchet)

HC ČERTI BĚCHARY – HC KOPIDLNO 2:9 (0:4, 1:2, 1:3)
BRANKY: Komárek (Kraus), Odvárko (Brodský), Langner (Pekárek), Odvárko, Michal (Odvárko), Odvárko (Michal), Brodský (Michal), Hyršal (Langner), Brodský (Michal)

HC KOPIDLNO – HC ROBOUSY 7:2 (3:1, 2:0, 2:1)
BRANKY: Odvárko (Kosina), Odvárko (Michal), Brodský (Odvárko, Michal), Jaroš, Michal (Kraus), Brodský (Michal), Mráz (Hyršal, Jaroš)

HC KOPIDLNO – HC BLATA 3:4 (1:2, 1:0, 1:2)
BRANKY: Michal (Mráz), Wágenknecht (Odvárko), Michal (Wágenknecht)

HC LUŽANY – HC KOPIDLNO 0:13 (0:2, 0:3, 0:8)
BRANKY: Pekárek (Postolka), Hyršal (Komárek), Jaroš (Jansta), Aleš (Odvárko), Odvárko (Aleš), Jansta, Aleš (Odvárko), Jaroš (Pekárek, Postolka), Hyršal (Jansta), Postolka (Langner), Postolka (Pekárek), Pekárek (Postolka), Odvárko (Langner)

HC BLATA – HC KOPIDLNO 3:6 (1:3, 1:2, 1:1)
BRANKY: Jansta (Hyršal), Wágenknecht (Langner), Michal (Wágenknecht), Hyršal (Wágenknecht), Odvárko (Jansta), Pekárek (Wágenknecht)

HC KOPIDLNO – HC ŽRALOCI 2:7 (1:1, 0:3, 1:3)
BRANKY: Jaroš, Langner (Postolka)

SHC ŽELEZNICE – HC KOPIDLNO 3:5 (2:3, 1:0, 0:2)
BRANKY: Langner (Wágenknecht), Hyršal (Luboš), Langner (Wágenknecht), Michal (Odvárko), Michal (Odvárko, Wágenknecht)

Nadstavba

HC ZMIJOZEL – HC KOPIDLNO 5:5 (2:3, 2:1, 1:1)
BRANKY: Černý (Kosina), Pekárek (Hyršal), Langner, Černý (Jansta), Michal (Odvárko, Kosina)

HC SPIRIT JIČÍN – HC KOPIDLNO 4:6 (2:0, 1:4, 1:2)
BRANKY: Brodský (Michal), Svoboda (Michal, Wágenknecht), Michal (Wágenknecht), Černý (Langner), Langner (Svoboda), Svoboda (Langner)

Přes Spirit jsme do finále play-off nepostoupili a obsadili celkové třetí místo.

Zdeněk Pekárek

Tabulka po základní části a nadstavby

-	Team	Pts	GP	W	D	L	GF/FA	Diff
1	HC Zmijozel	33	18	16	1	1	121/48	73
2	HC Kopidlno	24	18	11	2	5	99/65	34
3	HC Spirit Jičín	23	18	10	3	5	148/75	73
4	HC Blata	22	18	9	4	5	94/80	14
5	HC Robousy	18	18	8	2	8	84/67	17
6	HC Žraloci Jičín	17	18	8	1	9	87/92	-5
7	SHC Železnice	17	18	8	1	8	89/76	13
8	HC Lužany	6	18	3	0	15	64/134	-70
9	HC Čerti Běchary	0	18	0	0	17	36/195	-159

Legenda:

Pts – Points

GP – Games Played

W – Wins

D – Draw

L – Losses

GF – Goals For

GA – Goals Against

Diff – Difference

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlnsko | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: Městský úřad Kopidlno, náměstí Hilmarovo 13, 507 32 Kopidlno, tel.: 493 655 682, fax: 493 655 680, e-mail: kopidlno@kopidlno.cz | redakční rada: Lenka Kropáčková (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Mendová, Jana Minářová, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: RK TISK Jičín | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 26. 6. 2015 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 14. 8. 2015 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vrácen peníze.